

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 376 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 23 ΑΠΡΙΛΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Bill Brandt Το γεύμα του ανθρακωρυχού 1937

Έχουμε πόλεμο...

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

23/4: Παγκόσμια ημέρα βιβλίου - πνευματικών δικαιωμάτων - μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος 23/4/1821: Θάνατος Αθανάσιου Διάκου (33 χρ.) 23/4/1564: Γέννηση Ουλίαμ Σέξπιρ 23/4/1616: Θάνατος Ουλίαμ Σέξπιρ και Θερβάντες (την ίδια μέρα) 23/4/1998: Θάνατος Κων/νου Καραμανλή 23/4/1998: Θάνατος James Earl Ray (δολοφόνου του Martin Luther King) 23/4/1891: Γέννηση Σεργκέι Προκόφιεφ 23/4/1905: Πρώτος επίσημος ποδοσφαιρικός αγώνας στη Θεσσαλονίκη: Ομίλος Φιλομουσών (Ηρακλής) - Ούνιον Σπορτιφ 3-0 24/4/4: Ημέρα κατά των πειραματώζων 24/4/1184 π.Χ.: Οι Έλληνες καταλαμβάνουν την Τροία 24/4/1915: Γενοκτονία Αρμενίων (Τουρκία) 24/4/1981: Η IBM λανσάρει τον πρώτο προσωπικό υπολογιστή 25/4/1744: Θάνατος Κέλσιου 25/4/1840: Γέννηση Πιοτρ Ιλιτς Τσαϊκόφσκι 25/4/1719: Ο Νταρέ Κυκλοφορεί το έργο "Ροβίνσωνας Κρούσος" 25/4/1917: Γέννηση Ελλα Φιτζέραλντ 25/4/1994: Θάνατος Γιώργου Γεννηματά 25/4/1953: Ανακάλυψη DNA 25/4/1940: Γέννηση Αλ Πατσίνο 25/4/1859: Αρχή εργασιών για την διάνοιξη της διώρυγας του Σουέζ 25/4/1874: Γέννηση Γουλιέλμου Μαρκόνι 26/4/1930: Ιερυση Εθνικού Θεάτρου 26/4/1877: Ανακαλύπτεται στην Ολυμπία ο Ερμής του Πραξιτέλη 26/4/1532: Ο Κοπέρνικος παρατηρεί για πρώτη φορά τον Κρόνο 26/4/1828: Η Ρωσία κηρύσσει τον πόλεμο στην Τουρκία προς υποστήριξη της Ελλάδας 26/4/1937: Οι Γερμανοί βομβαρδίζουν την Γκουερόνικα 27/4/1941: Αρχή γερμανικής κατοχής της Αθήνας (υποδοχή Γερμανών από δήμαρχους Αθήνας-Πειραιά (Πλυτά-Μανούσο), νομάρχη (Πεζόπουλο) και στρατηγό Καβράκο 27/4/1986: Τσέρνομπιλ 27/4/1937: Θάνατος Αντόνιο Γκράμμος 27/4/1941: Αυτοκτονία Πηνελόπης Δέλτα 27/4/1521: Θάνατος Μαγγελάνου 27/4/1864: Θάνατος Μακρυγάννου 27/4/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη 27/4/1883: Η κυβέρνηση Τρικούπη φορολογεί τον καπνό κι απαγορεύει την ελεύθερη πώληση τσιγαρόχαρτων 27/4/1933: Λειτουργία πρώτου ραντάρ (Σκοτία) 28/4/1945: Εκτέλεση Μουσολίνι 28/4/1977: Ισοβία στον Andreas Baader κι άλλα μέλη της RAF μετά από δίκη δύο ετών 28/4/1944: Δημήτρης Αυγέρης, Κώστας Φολτόπουλος και Θόρνος Κιοκμενίδης αντιμετωπίζουν επί εφτά ώρες στον Υμηττό 200 χιλιερικούς και ταγματασφαλίτες πριν πέσουν νεκροί 28/4/2001: Πρώτος τουριστας στο διάστημα (Ντένις Τίτο) 28/4/1789: Ανταρσία του Μπάουντι 28/4/1919: Συνθήκη Βερσαλλίων 28/4/1821: Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ψηφίζεται αρχιστράτηγος του αγώνα 28/4/1998: Αρχιεπίσκοπος ο Χριστόδουλος (59 χρ.) 28/4/1937: Γέννηση Σαντόμ Χουστεν 28/4/1923: Εγκαίνια Γουέμπλεϊ 29/4: Παγκόσμια ημέρα χορού 29/4/1980: Θάνατος Αλφρεντ Χίτσκοκ 29/4/1863: Γέννηση Κων/νου Καβάρφη 29/4/1933: Θάνατος Κων/νου Καβάρφη 29/4/1930: Θάνατος Μαρίας Πολυδούρη 29/4/1899: Γέννηση Δυκε Ellington 29/4/1975: Πρώτο χτύπημα του ΕΛΑ (Ελευσίνα).

● Και πού 'σαι, αν προβλέπεις μαύρο Πάσχα, λόγω γενικευμένης αφιλίας, μην ανησυχείς ●●● Τόσα εορτοδάνεια διαφημίζονται, δεν θα βρεθεί ένα για σένα; ●●● Πώς είπεις, χρωστάς από πρόπεροι άλλα τρία; ●●● Βάλε κι ένα τέταρτο, δε χάθηκε ο κόσμος ●●● Σημασία έχει να περνάς καλά ●●● Δεν περνάς καλά με τέτοιο βραχνά πάνω από το κεφάλι σου; ●●● Σκέφτηκες ποιος φτάιει γι' αυτό; ●●● Εντάξει, η κακούργα κενωνία και μπλα μπλα μπλα ●●● Εσύ, όμως, δεν φτάις για τίποτα; ●●● Ποιος περιμένεις να σου αυξήσει το μεροκάματο, το φιλεύσπαχνο αφεντικό ή το φιλάνδρωπο κράτος; ●●● Άμα εσύ κάθεσαι με σταυρωμένα χέρια, φίλε μου, στον βραχνά των εορτοδάνειων δα καταλήξεις ●●● Τί φάγανε Καραμανλής - Μπαρόζο με δέα την Ακρόπολη; ●●● Παυλόπουλο φλαμπέ με σος Προκόπη ●●● Ακούς εκεί να τον αδειάσει τόσο χοντρά ο δάμαλος ●●● Ασυμβατότητα με την κοινοτική νομοθεσία, έλεγε ο

Μπαρόζο ●●● Θα τη δεραπεύσουμε, απαντούσε ο Καραμανλής ●●● Τί του μένει τώρα του Προκόπη; ●●● Να πάρει μεταγραφή για τον... Περισσό ●●● Μόνο εκεί τον καταλαβαίνουν ●●● Άκου μεγαλεία: μέχρι 34 ψηφοφορίες μπορούν να κάνουν για να βγάλουν νέο πάπα ●●● Ενώ πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας βγαίνει το πολύ στις τρεις ●●● Φαντάζεστε μάσες που δαρίχνουν οι καρδινάλιοι στα μεσοδιαστήματα; ●●● Δηλαδή, για να καταλάβω, το κατά ΠΑΣΟΚ πρόβλημα της

κυβέρνησης είναι ότι «δεν κυβερνά» ●●● Χρειάζεται, λοιπόν, επειγόντως ένα συντονιστή για να συντονίζει τους υπουργούς ●●● Η εφαρμόζομενη πολιτική προφανώς δεν φταίει, καθότι είναι ίδια με αυτή που εφάρμοζε το ΠΑΣΟΚ ●●● Αν όχι, δεν μας λέει ο Γιωργάκης ποια ακριβώς πολιτική διαφέρει από την ΠΑΣΟΚ αν ήταν σήμερα κυβέρνηση; ●●● Πλάκα κάνουν στο ΠΑΣΟΚ με τη Μαριλίζα ●●● Την παρομοιάζουν με τις γραμματείς των στελεχών των επιχειρήσεων ●●● Και καλά η Μαριλίζα είναι γραμματεύς, ο Γιωρ-

◆ «Είμαι περήφανος ότι υπάρχει μόνο ένας δρόμος για να απολλαγεί κανείς από' αυτό το κακό, δηλαδή να εγκαθιδρυθεί το σοσιαλιστικό οικονομικό σύστημα, συνοδεύμενο από ένα εκπαιδευτικό σύστημα, προσανατολισμένο σε κοινωνικούς στόχους. Σε μια τέτοια οικονομία, τα παραγωγικά μέσα ανήκουν στην ίδια τον κοινωνία και η χρησιμοποίησή τους σχεδιοποιείται. Μια σχεδιασμένη οικονομία, που ρυθμίζει την παραγωγή στην ανάγκη της κοινότητας, θα μοιάζει την εργασία, που πρέπει να πραγματοποιηθεί, ανάμεσα σε όλους που είναι σε θέση να εργαστούν και θα εγγυόταν σε κά-

θε άνδρα, σε κάθε γυναίκα και σε κάθε παιδί τα μέσα της ζωής. Η μόρφωση θα είχε στόχο, επιπροσθέτως προς την προσωριγή των φυσικών τους ικανοτήτων, τα άτομα να αναπτύξουν ένα αίσθημα ευθύνης για τους συνανθρώ-

πους, αντί για την εξύμνηση της δύναμης και της επιτυχίας στην τωρινή κοινωνία μας».

Άλμπερτ Αϊνστάιν, «Γιατί σοσιαλισμός» (1949)

Αφιερωμένο στην επέτειο του θανάτου ενός από τα κολύτερα επιστημονικά μυαλά.

◆ Στο τάκα-τάκα βγήκε αυτή τη φορά ο λευκός καπνός από την καμπινάδα του Βατικάνειου άντρου. Και το όνομα του νέου πάπα Βενέδικτος ο 16ος, κατά κόσμο Γιόζεφ Ράτσινγκερ. Γερμανός στην καταγωγή, μέλος της ναζιστικής νεολαίας στα νιάτα του, μαύρος (κατράμι, πίσσα που λένε) στην ωριμότητα και τα γηρατεία του.

◆ Στο τάκα-τάκα βγήκε αυτή τη φορά ο λευκός καπνός από την καμπινάδα του Βατικάνειου άντρου. Και το όνομα του νέου πάπα Βενέδικτος ο 16ος, κατά κόσμο Γιόζεφ Ράτσινγκερ. Γερμανός στην καταγωγή, μέλος της ναζιστικής νεολαίας στα νιάτα του, μαύρος (κατράμι, πίσσα που λένε) στην ωριμότητα και τα γηρατεία του.

<>Κόντρα>> ξανά στις 14 Μάη

Χριστιανοί μπορεί να μην είμαστε, αλλά το αρνάκι μας και το κοκορετσάκι μας θα το φάμε κι εμείς, αντιστεκόμενοι στη δικτατορία των γιατρών και στις αποφάσεις του διευθυντήριου των Βρυξελλών.

Οπως καταλάβατε, αυτός είναι ο οπαραίτητος πρόδολος για να σας ανακοινώσουμε την καθιερωμένη δεκαπεντήμερη διακοπή της έκδοσης της «Κ», που πλέον έχει γίνει θεσμός. Για να πάρουμε μια ανάστα κι εμείς. Θα τα ξαναπούμε, λοιπόν, το Σάββατο 14 Μάη.

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

στοί στον κ. Ρουσόπουλο βγαίνουν στη σέντρα της βαρωνίας. Δεκάδες δισ. από τον κρατικό κορβανά στους εργοδότες της συζύγου του.

χώρα

Τα τελευταία 25 χρόνια, το μοναδικό κόστος εργασίας μειώθηκε κατά 30%. Οι πραγματικές αμοιβές δεν υπερβαίνουν το 70% του μέσου όρου της ΕΕ των 15 ή το 85% υπολογίζομενες με όρους αγοραστικής δύναμης. Επίσης τα τελευταία χρόνια με την ανεργία υψηλότερη του 10% αυξήθηκε η παράνομη ευελι-

κατά 6,4% σε σύγκριση με πέρυσι, ενώ τα έσοδα των αγροτών μειώθηκαν κατά 0,2%.

ΕΣΥΕ

Και ο έσχατος των Ελλήνων έχει προ πολλού αντιληφθεί και συνειδητοποιήσει ότι υπάρχουν θέματα «κοινού οφέλου», τα οποία είναι στην πρόγραμμα που επέλεξαν οι πολίτες και ακολουθούμε σταθερά τη στρατηγική που δεσμευτήκαμε. Βαργέλης Μεϊμαράκης

και τα ζητήματα «κομματικής συνενοχής», όπως οι παρανόμες μετεγγραφές τέκνων πολιτικών, οι οποίες συμψηφίστηκαν και παρεγράφονται. Ανάλογα διακομματική είναι και η τάση χειραγωγήσεως των δημοσιογράφων που εργάζονται στο Δημόσιο. Διότι η ανελεγκτή και ανεπεξέργαστη δημοσιοποίηση ονομάτων υπήρχετεί πολλού σκεπτικό «πέτσε μου ποιος σε δύρισε για να σου πάω τι είσαι». Πρόκειται, ασφαλώς, για μια προβλητική και επαισχυντή «ταυτοποίηση» του δημοσιογράφου με κόμματα και πολιτικές στην οποία, δυστυχώς, συνέπραξε και η ΕΣΗΕΑ. Καθημερινή

B. Ζήρας (Ημερήσ

Ανταγωνισμός για την ηγεμονία στην Ασία

Στο χειρότερο σημείο από την αποκατάσταση των διπλωματικών τους σχέσεων το 1972 έχουν φτάσει το τελευταίο διάστημα οι σχέσεις Κίνας – Ιαπωνίας με αφορμή την έκδοση ενός γιαπωνέζικου σχολικού εγχειρίδιου Ιστορίας, στο οποίο αποσιωπούνται οι μαζικές δολοφονίες και οι βαρβαρότητες σε βάρος του κινέζικου λαού κατά τη διάρκεια της ιαπωνικής εισβολής και κατοχής κινέζικων εδαφών στη δεκαετία του '30 και '40. Το γεγονός αυτό πυροδότησε μαζικές διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις της Κίνας τις τρεις τελευταίες βδομάδες, κατά τη διάρκεια των οποίων έγιναν επιθέσεις σε κτίρια γιαπωνέζικων διπλωματικών αποστολών και επιχειρήσεων, προκαλώντας τις έντονες αντιδράσεις της γιαπωνέζικης κυβέρνησης. Οι διαδηλώσεις αυτές έχουν προφανώς την κάλυψη και την ενθάρρυνση της κινέζικης κυβέρνησης, που τις χρησιμοποιεί ως μέσο πίεσης στην γιαπωνέζικη κυβέρνηση. Η εφημερίδα του KKK «Λαϊκή Ημερήσια» στο φύλλο της περασμένης Δευτέρας (18/4) χαρακτήρισε δικαιολογημένη την έκφραση αντιγιαπωνέζικων αισθημάτων, αλλά αντιπαραγγικές τις «ακραίες ενέργειες» στην επιλυση των προβλημάτων.

Η γιαπωνέζικη κυβέρνηση απαίτησε από την κινέζικη να ζητήσει συγνώμη για τις επιθέσεις και να αποκαταστήσει τις ζημιές που προκλήθηκαν και η κινέζικη όχι μόνο απέρριψε την απαίτηση αυτή, αλλά απάντησε ότι αν κάποιος πρέπει να ζητήσει συγνώμη είναι η γιαπωνέζικη κυβέρνηση. Οι δύο πλευρές παρέμειναν αμετακίνητες

στις θέσεις τους και ύστερα από την τριήμερη επίσκεψη του γιαπωνέζου υπουργού Εξωτερικών στην Κίνα, που ολοκληρώθηκε στις 19 Απρίλη.

Λάδι στη φωτιά έριξε και η απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Ιαπωνίας στις 19 Απρίλη, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση 10 Κινέζων που επέζησαν από τα πειράματα του γιαπωνέζικου μηκριβιολογικού πολέμου να αποζημιωθούν από τη γιαπωνέζικη κυβέρνηση. Τα πειράματα αυτά, εξαιτίας των οποίων έχασαν τη ζωή τους τουλάχιστον 3.000 άνθρωποι, γίνονταν στην Κίνα κατά τη διάρκεια του Β' παγκόσμιου πολέμου σε μια ειδική μονάδα που είχαν στήσει οι γιαπωνέζοι κατκητές, την ύπαρξη της οποίας αναγνωρίζει το Τόκιο. Η μονάδα αυτή, έχει ζητήσει η κινέζικη κυβέρνηση να χαρακτηριστεί από την ΟΥΝΕΣΚΟ ως τόπος παγκόσμιας κληρονομιάς, όπως έγινε με το στρατόπεδο του Αουσβίτς στην Πολωνία και το μνημείο της Ειρήνης στη Χιροσίμα.

Η παραχάραξη της ιστορικής πραγματικότητας και η προσβολή της ιστορικής μνήμης του κινέζικου λαού προκάλεσαν δικαιολογημένα το κύμα των διαδηλώσεων το τελευταίο διάστημα, στις οποίες όμως είναι ευδιάκριτος ο εθνικισμός, που τροφοδοτείται από την κυβέρνηση για να τον χρησιμοποιήσει στον ανταγωνισμό της με τον γιαπωνέζικο ιμπεριαλισμό. Ο ανταγωνισμός αυτός για τον έλεγχο των ενεργειακών και άλλων πλουτοπαραγωγικών πηγών και την ηγεμονία στην Ασία είναι η βασική αι-

τία για την κλιμάκωση της έντασης στις σχέσεις Κίνας – Ιαπωνίας.

Οι δύο χώρες κατέχουν τη δεύτερη και τρίτη θέση στον κόσμο στην κατανάλωση πετρελαίου και αναγκάζονται να κάνουν τεράστιες εισαγωγές καυσίμων. Γ' αυτό και η θάλασσα της Ανατολικής Κίνας, όπου εκτιμάται ότι υπάρχουν μεγάλα κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου, έχει γίνει το «μήλο της έριδος». Τα όρια των χωρικών υδάτων είναι αμφισβητούμενα, ενώ και οι δύο πλευρές διεκδικούν νησιά που βρίσκονται στην αμφισβητούμενη ζώνη.

Πριν από λίγες μέρες το Τόκιο αποφάσισε να εκχωρήσει σε ιαπωνικές εταιρίες τα δικαιώματα έρευνας και εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου στη θάλασσα της Ανατολικής Κίνας, στο ίδιο σημείο που κάνουν έρευνες και οι Κινέζοι. Το Πεκίνο έχει προειδοποιήσει ότι δεν θα ανεχτεί την ανάμειξη της Ιαπωνίας, ενώ το Τόκιο κατηγορεί την Κίνα ότι καταποτεί την αμφισβητούμενη ζώνη και δύτια πιθανά κέρδη πρέπει να μοιραστούν.

Παράλληλα, η Ιαπωνία εκφράζει όλο και πιο έντονα την ανησυχία της για τη μεγάλη αύξηση των στρατιωτικών δαπανών για τον εκσυγχρονισμό και την ενίσχυση της κινέζικης στρατιωτικής μηχανής, ενώ η ίδια συνεχίζει βαθμιαία να διευρύνει το στρατιωτικό της ρόλο και να ενισχύει τη στρατηγική συμμαχία της με τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Συμπεριλαμβάνεται στις χώρες με τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δαπάνες στον κόσμο, ενώ

η συμμετοχή της στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ δεν αποσκοπεί μόνο να ικανοποιήσει τους αμερικανούς συμμάχους της, αλλά εκφράζει την επιθυμία της να αναβαθμίσει το ρόλο της στη διεθνή σκηνή. Από την άλλη, η Κίνα έχει δύο άσους στο μανίκι της. Το δικαίωμα του βέτο, ως ένα από τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιήσει για να μπλοκάρει την αίτηση της Ιαπωνίας να γίνει μόνιμο μέλος, με την ευκαιρία της επικείμενης διεύρυνσης του Συμβουλίου σε 24 μόνιμα μέλη. Και την πρόσφατη συμφωνία «στρατηγικής συνεργασίας» με την Ινδία, με την οποία δένει και ενισχύεται ο άξονας Ρωσίας – Ινδίας – Κίνας, που λειτουργεί ως αντίβαρο στην πολιτική ΗΠΑ – Ιαπωνίας να διευρύνουν τις συμμαχίες και την επιρροή τους στην Ασία.

Σε σοβαρό αγκάθι στις σχέσεις Κίνας – Ιαπωνίας έχει εξελιχθεί και το ζήτημα της Ταϊβάν, την οποία πρόσφατα απελίσθη με πόλεμο η κινέζικη κυβέρνηση απειχειρήσει να ανακτηρυχθεί και τυπικά ανεξάρτητο κράτος. Η Ιαπωνία για πρώτη φορά τάχθηκε ανεπιφύλακτα με τις αμερικανικές θέσεις σε κοινή δήλωση με τις ΗΠΑ.

Και οι δύο ανταγωνιστές διαθέτουν ισχυρά χαρτιά, διευρύνουν και ενισχύουν τις συμμαχίες τους και αιονίζουν τα μαχαίρια τους για να κερδίσουν έδαφος η μια σε βάρος της άλλης στο νέο συσχετισμό δυνάμεων που διαμορφώνεται στην Ασία.

■ Κάλεσμα των κρατουμένων στη φυλακή Hayer για απεργία πείνας σε όλες τις φυλακές της Σαουδικής Αραβίας.

Όχι στις τυχαίες συλλήψεις!

Όχι στα δικαστήρια της αδικίας!

Όχι στις προκατασκευασμένες καταδικαστικές αποφάσεις!

Επειτα από τη μερική επιτυχία της πρώτης μας απεργίας πείνας και την ανταλλαγή απόφεων με κρατούμενους σε άλλες φυλακές, εμείς, οι κρατούμενοι στη φυλακή Hayer, ανακοινώνουμε τη πρόθεσή μας να αρχίσουμε απεργία πείνας και επισκέψεων μέχρι να ικανοποιηθούν τα ακόλουθα αιτήματα για όλους τους κρατούμενους στη Σαουδική Αραβία.

◆ Να απελευθερωθούν όλοι όσοι κρατούνται χωρίς κατηγορία. Ο αριθμός τους είναι χιλιάδες.

◆ Να απελευθερωθούν όλοι όσοι είναι μέρη εκτίσεις της ποινές τους. Ο αριθμός τους είναι εκατοντάδες.

◆ Να εφαρμόζονται οι κανόνες για την ανάκριση και να ισχύει το βάρος αποδειξεών της ενοχής για όλους τους κρατούμενους.

◆ Να επιτρέπεται σε όλους τους κρατούμενους να έχουν επαφή και να διευκολύνεται η επικοινωνία με τους δικηγόρους τους.

◆ Να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής, υγείας, επικοινωνίας και επισκέψεων.

◆ Να παρθούν μέτρα που να διασφαλίζουν ότι οι φύλακες δεν παραβιάζουν τη δικαιοδοσία τους. Να αυξηθεί η ηλεκτρονική και ανθρώπινη επιτήρηση των φυλάκων.

◆ Να επανεξεταστούν οι διαδικασίες με βάση τις οποίες οι κρατούμενοι τοποθετούνται σε διαφορετικά κελιά για να αποφευχθούν μη αναγκαίες βλάβες σε κρατούμενους. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου κρατούμενοι που πάσχουν από AIDS τοποθετούνται στο ίδιο κελί με υγιείς κρατούμενους.

◆ Να συγκροτηθεί μια οργάνωση ανεξάρτητη από το υπουργείο Εσωτερικών για να παρακολουθεί τις συνθήκες κράτησης. Να της δοθεί η δικαιοδοσία να επιθεωρεί τις φυλακές οπουδήποτε, οποιαδήποτε στιγμή και να κάνει τις καταλληλες ενέργειες.

◆ Να δοθεί προσοχή στις θηλικές αξέσεις και στη μόρφωση στις φυλακές. Σήμερα πολλές φυλακές έχουν μετατραπεί σε ασφαλές καταιφρύγιο για εμπόριο ναρκωτικών και άλλα εγκλήματα.

Καλούμε κάθε άνθρωπο που θα τύχει να δει αυτό το κάλεσμα να το διαδώσει μέσω ίντερνετ, δημοσιεύσεων, κινητών τηλεφώνων, οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα ή να έρθει σε επαφή με εκπροσώπους των μίντια.

Επίσης κάνουμε έκκληση σε καθένα που μπορεί να πληροφορήσει κρατούμενους σε όλες τις φυλακές γι' αυτή την πρωτοβουλία να το κάνει.

Υπάρχουν στοιχεία ότι πολλοί κρατούμενοι σε άλλες φυλακές έχουν ενωθεί με τους κρατούμενους της φυλακής Hayer. Πολλοί περισσότεροι ενώνονται καθώς οι πληροφορίες για την πρωτοβουλία των κρατουμένων της φυλακής Hayer φτάνουν σ' αυτούς.

■ Ιράκ**KONTRA**

Το μίσος τροφοδοτεί την Αντίσταση

Μπορεί ο νέος πρόεδρος του Ιράκ Τζαλαλ Ταλαμπάνι να δηλώνει ότι η «ανταρσία» μπορεί να κατασταλεί σύντομα και οι Αμερικάνοι να αναφέρουν μείωση του ρυθμού των επιθέσεων τον περασμένο Μάρτη συγκριτικά με τους προηγούμενους μήνες, αυτό όμως δεν προκαθορίζει τίποτα για την έκβαση του πολέμου που μαίνεται στη χώρα. Πρώτα απ' όλα, γιατί σε ένα πόλεμο κανείς δε μπορεί να κρίνει απ' τα σκαμπανεβάσματα του αριθμού των συγκρούσεων για να καταλήξει σε αισφαλή συμπεράσματα για την έκβασή του. Ιδιαίτερα όταν η σχετική μείωση του αριθμού των επιθέσεων αφορά ένα μικρό χρονικό διάστημα, όπως ο ένας μήνας, τη στιγμή μάλιστα που κάτι τέτοιο δεν παρατηρείται για πρώτη φορά.

Είναι απόλυτα φυσιολογικό ο επιθέσεις στην προεκλογική περίοδο να είχαν έξαρση σε σχέση με τους επόμενους μήνες, εφόσον ο στόχος να δημιουργήσουν πρόβλημα στην εκλογική διαδικασία έκανε τους αντάρτες να «τα δώσουν όλα» εκείνη την περίοδο. Βέβαια, τα παπαγαλάκια των κατακτητών πιάνονται από κάποια νούμερα για εσωτερική κατανάλωση περισσότερο, παρά για πραγματική αποτίμηση της κατάστασης. Αυτό θα φανεί όταν γίνει το μέτρημα των επιθέσεων μόλις τελειώσει ο Απρίλις που θα είναι σαφώς περισσότερες, αν κρίνει κανείς απ' την έξαρση που σημειώσαν τις τελευταίες δύο βδομάδες.

Τη βδομάδα που μας πέρασε ο καταγισμός των επιθέσεων αγκάλιασε όλη σχεδόν τη χώρα κι όχι μόνο το «σουνιτικό τρίγωνο». Επιθέσεις σημειώθηκαν σε τουλάχιστον δέκα πόλεις.

Απ' τη Μοσούλη και το Κίρκουκ στο Βορρά, τη Βαγδάτη, τη Σαμάρα, τη Μπαϊτζί, τη Χαλίντια και τη Μπακούμπα στο κέντρο, την Άλ-Καΐμ και την Χουσάιμπα στα ιρακινούσιριακά σύνορα στα δυτικά μέχρι και τη Βασόρα στο νότο, όπου σύμφωνα με Αραβία ανταποκριτή του Μαρκαράτ Άλ-Ισλάμ σκοτώθηκαν τη Δευτέρα 9 Βρετανοί στρατιώτες από επιθέση ανταρτών με όλμους (χωρίς όμως να καταστεί δυνατό να διασταυρωθεί η ειδηση) ή να επιβεβαιωθεί από επίσημες πηγές).

■ Μάχες στα σύνορα με τη Συρία

Οι σφραδότερες συγκρούσεις σημειώθηκαν στα ιρακινούσιριακά σύνορα. Εκεί δεν είχαμε να κάνουμε με κάποιες βομβί-

στικές επιθέσεις αλλά με κανονικές μάχες σε δύο πόλεις, την Άλ-Καΐμ και τη γειτονική Χουσάιμπα. Εδώ δεν θα επικαλεστούμε τις αναλυτικές και εκτενείς αναφορές των ισλαμικών πρακτορείων, που μπορεί κανείς να κατηγορήσει για μονομέρεια, αλλά τη γνωστή αμερικανική φυλλάδα USA TODAY που στο φύλλο της της περασμένης Τρίτης, 19/4, περιέγραψε την κατάσταση με τα πιο μελανά χρώματα. Ο τοματάρχης των Αμερικάνων πεζοναύτων, Τζον Ριντ, ήταν αποκαλυπτικότας. Διαβάστε τον:

■ Απαντούν με προβοκάτσιες

Απέναντι στην αντοχή και την αποφασιστικότητα της Αντίστασης, οι κατακτητές απαντούν με προβοκάτσιες. Για την ακρίβεια, με απόπειρες προβοκάτσιας. Οπως αυτή

στην πόλη Μαντάν, βορειοανατολικά της πρωτεύουσας, που γρήγορα αποδεήχτηκε φράσκο. Παρά το γεγονός ότι δύο αντάρτικες ομάδες, η Al-Jaish Al-Islami και η Άλ-Κάιντα στο Ιράκ, διέψευδαν τις φήμες ότι Σουνίτες αντάρτες κρατούσαν Σιίτες ομήρους στην πόλη, καταγέλλοντας ότι αντίθετα οι Αμερικάνοι και ο κυβερνητικός στρατός απειλούσαν οικογένειες, ο βρετανικός «Ιντεπέντεντ» την περασμένη Κυριακή ανέφερε το αντίθετο: «Ιρακινές και Αμερικανικές δυνάμεις ετοιμάζονται χθες το βράδυ να διεξάγουν μια επιχείρηση διάσωσης για 150 Σιίτες ομήρους που κρατούνται από Σουνίτες στασιαστές» (17/4/05). Την επομένη η ίδια εφημερίδα πληροφορούσε τους αναγνώστες της ότι

■ Καλά κρυμμένο μυστικό οι τραυματίες του Ιράκ

Μακριά από το φως της δημοσιότητας κατηγορείται ότι προσπαθεί να κρατήσει ο Λευκός Οίκος τον πραγματικό αριθμό των αμερικάνων στρατιωτών που τραυματίζονται στο Ιράκ, φροντίζοντας η μεταφορά τους στις ΗΠΑ να γίνεται πάντα αργά τη νύχτα, σύμφωνα με τις καταγγελίες διάφορων αμερικανικών οργανώσεων.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι πτήσεις που μεταφέρουν τραυματίες από τις αμερικανικές βάσεις στη Γερμανία φτάνουν στης ΗΠΑ πάντα τη νύχτα. Αμερικάνοι αξιωματούχοι υποστηρίζουν ότι αυτό δε γίνεται σκόπιμα, αλλά είναι καθαρά αποτέλεσμα του μεγάλου αριθμού των προγραμματισμένων πτήσεων, αλλά και ταυτόχρονα γιατί έτσι δίνεται στους τραυματίες η δυνατότητα να κοιμηθούν την προηγούμενη νύχτα και να ταξιδέψουν σε καλύτερη κατάσταση. Μόνο που δεν πείθουν, γιατί η μυστικότητα συνεχίζεται και όταν οι τραυματίες φτάνουν στα νοσοκομεία, αφού απαγορεύεται η φωτογράφησή τους και κατά τη διάρκεια της νοσηλείας τους στα στρατιωτικά νοσοκομεία.

Στις αρχές του 2003 ο Μπους απαγόρευσε με προεδρικό διάταγμα τη φωτογράφηση των φερέτρων των νεκρών αμερικάνων στρατιωτών την ώρα της άφιξής τους στην αεροπορική βάση του Ντόβερ για να κρατήσει μακριά από το φως της δημοσιότητας το πραγματικό κόστος του πολέμου. Το ίδιο γίνεται και με τους τραυματίες, ο πραγματικός αριθμός των οποίων παραμένει άγνωστος. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Πενταγώνου, ο αριθμός των τραυματιών από σφαίρες και βόμβες (μόνο αυτά τα περιστατικά καταχωρίζονται) είναι περίπου 12.000. Ομως ο πραγματικός αριθμός των τραυματών συνολικά από διάφορα αίτια πλησιάζει τους 25.000, σύμφωνα με το σχετικό σχόλιο του «Ιντεπέντεντ» (10/4/04), από το οποίο αντλήσαμε τις πληροφορίες μας.

«η αυξανόμενη φυλετική σύγκρουση στο Ιράκ έχει ενταθεί με τους Σουνίτες αντάρτες να απειλούν να σκοτώσουν δεκάδες Σιίτες πολίτες που έχουν σε ομηρία σε μια πόλη κοντά στη Βαγδάτη. Οι στασιαστές λένε ότι θα εκτελέσουν τους ομήρους στην Μαντάν, βορειοανατολικά της πρωτεύουσας, εκτός αν οι Σιίτες εγκαταλείψουν την περιοχή. Ο Κασίμ Νταούντ, υπουργός Εθνικής Ασφαλείας, είπε ότι ο στρατός έχει απελευθερώσει 15 οικογένειες και συνέλαβε πέντε αντάρτες» (18/4/05).

Την ίδια μέρα μαθαίνουμε ότι όλα αυτά ήταν παραμύθια της Χαλιμάς, απ' τον ίδιο τον ταξιδιώτη του κυβερνητικού στρατού Μοχάμεντ Σάμπτρι Λατίφ, που δήλωνε στο «Middle East Online»: «Όλη η πόλη είναι υπό έλεγχο. Ασφαλίσαμε τα σπίτια που οι κάτοικοι λέγανε ότι υπήρχαν όμροι. Δε μπορέσαμε να βρούμε κανέναν. Και δεν πιστεύω ότι θα βρούμε οποιονδήποτε» (18/4/05). Η ανταπόκριση συνεχίζει: «Την Κυριακή, ένας αξιωματούχος του υπουργείου Αμυνας είχε πει ότι η αστυνομία εισέβαλε στη Μαντάν, συνάντησε «θεναρή αντίσταση» από στασιαστές, αλλά ανακατέλαβε τη μισή πόλη και απελευθέρωσε τουλάχιστον 15 οικογένειες. Ομως αυτό αργότερα αμφισβήθηκε από άλλους αξιωματούχους που αρνήθηκαν ότι βρέθηκαν όμροι και παραδέχτηκαν ότι όλες οι επιχειρήσεις εναντίον των ενόπλων είχαν αναβληθεί. Ο Αμπτέλ Σαλάμ Άλ-Κουμπέιτ, αξιωματούχος του σουνιτικού Συνδέσμου των Μουσουλμάνων Κληρικών, που συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις μεταξύ των κατοίκων και της κυβέρνησης πάντα αργά τη νύχτα, σύμφωνα με τις καταγγελίες διάφορων αμερικανικών οργανώσεων.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι πτήσεις που μεταφέρουν τραυματίες από τις αμερικανικές βάσεις στη Γερμανία φτάνουν στης ΗΠΑ πάντα τη νύχτα, αφού αποφεύγουν την προηγούμενη νύχτα και να ταξιδέψουν σε καλύτερη κατάσταση. Μόνο που δεν πείθουν, γιατί η μυστικότητα συνεχίζεται και όταν οι τραυματίες φτάνουν στα νοσοκομεία, αφού απαγορεύεται η φωτογράφησή τους και κατά τη διάρκεια της νοσηλείας τους στα στρατιωτικά νοσοκομεία.

Επιστρέφοντας στην ιρακινή Βουλή, σταφάτησε τις εργασίες της για μια ώρα σε ένδειξη διαμαρτυρίας γ' αυτό το περιστατικό και ζήτησε απ' την αμερικανική κυβέρνηση να ζητήσει επίσημα συγνώμη, κάτι που δεν έχει γίνει μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές (Τετάρτη 20/4/05). Την περασμένη Τρίτη η «ιρακινή Βουλή» σταφάτησε τις εργασίες της για μια ώρα σε ένδειξη διαμαρτυρίας γ' αυτό την απρόσεβτη προσπάθεια απ' την κατοχή με την οποία οι αιτίες της πραγματικότητας της πολέμου στο Ιράκ έχουν σημειωθεί στην περιοχή της Βαγδάτης. Ακόμα, όμως, κι αν γίνει κάτι τέτοιο και τιμωρηθεί ο ιρακινός λαός συγκεκριμένος στρατιώτης, τί αλλάζει; Αν οι Αμερικάνοι φέρονται έτσι σε βουλευτές, καταλαβαίνει κανείς πως συμπεριφέρονται στους απλούς Ιρακινούς πολίτες οικόμα κι αν δεν έχουν καμία σχέση με την αντίσταση. Αυτό όμως είναι που τους κάνει ακόμα πιο μισητούς στον Ιρακινό λαό.

■ Προκλήσεις και αγανάκτηση

Οι προκλήσεις των Αμερικάνων έφτασαν μέχρι τον πρωπλακισμό ενός μελους της νέ-

Έχουμε πόλεμο...

«Εδώ δεν είναι μια μάχη. Είναι πόλεμος και θα τον κερδίσουμε», δήλωσε ο Κ. Καραμανλής, εκδηλώνοντας μ' αυτό τον τρόπο τον εκνευρισμό και την αμηχανία του μπροστά σε μια δημοσκόπηση που έφερνε τη ΝΔ να προηγείται μόλις με 1,4% του ΠΑΣΟΚ.

Με ποιον έχει πόλεμο ο Καραμανλής; Μήπως με τα διαπλεκόμενα, όρο που ο ίδιος καθιέρωσε; Αυτόν τον πόλεμο τον έχασε κατά κράτος. Προσπάθησε να λειτουργήσει ως ρυθμιστής ανάμεσα σε συγκρουόμενα επιχειρηματικά συμφέροντα, δεν άκουσε εκείνους που του έλεγαν ότι αυτό δεν είναι δουλειά της όποιας κυβέρνησης αλλά δουλειά της πιάτσας, της αγοράς, και αναγκάστηκε να μαστίσει και να καταπιεί έναν πρόσφατα ψηφισμένο νόμο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με τον τσαμπουκά που της δίνουν οι εξουσίες της και επισείσιντας την απειλή να κλείσει τη στρόφιγγα των κοινοτικών κονδυλίων, έβαλε τον Καραμανλή και τον αλαζόνα Παυλόπουλο στη θέση τους. Σ' αυτό το μέτωπο, λοιπόν, τον πόλεμο τον έχασαν πριν καν δώσουν την πρώτη μάχη.

Μήπως έχει πόλεμο με το ΠΑΣΟΚ; Από μια άποψη, ναι. Γιατί ο Καραμανλής βλέπει με απόγνωση να χάνει το σοβαρό προβάδισμα που είχε έναντι του ΠΑΣΟΚ, χωρίς να μπορεί να κάνει τίποτα για να το ανακτήσει. Γιατί πολέμησε το ΠΑΣΟΚ τάζοντας πολλά και διάφορα, δημιαργώντας με την αγανάκτηση του κόσμου για την πολιτική που ασκούσε το ΠΑΣΟΚ, και όχι μόνο δεν ικανοποίησε τίποτα από τα υπεσχημένα, αλλά αντίθετα εφαρμόζει μια ακόμα πιο αντιλαϊκή εκδοχή της ίδιας πολιτικής, σπρωγμένος από την κρίση που ξαναχτυπά τον ελληνικό καπιταλισμό.

Μόνο μια δυνατότητα θα είχε να ανακάμψει η ΝΔ: να αλλάξει πολιτική. Άλλα αυτό ο Καραμανλής ούτε το θέλει ούτε το μπορεί. Είναι ένας συντηρητικός αστός πολιτικός, αποφασισμένος να κινηθεί στο πλαίσιο των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει έναντι του κεφάλαιου και με γνώση ότι δεν μπορεί να κινηθεί αυτόνομα, με γνώμονα μόνο την πολιτική επιβίωσης του κόμματός του στις επόμενες εκλογές. Γνωρίζει ότι είναι αναλώσιμος, όπως και κάθε άλλος πρωθυπουργός του σήμερα.

Έναν πόλεμο μόνο μπορεί να κάνει. Τον πόλεμο της προπαγάνδας, των φευδαρισθήσεων, της εξαπάτησης. Να παλέψει με νύχια και με δόντια να πείσει τον κόσμο ότι τα πράγματα θα φτιάξουν σε μια δεύτερη τετραετία, που τη δικαιούται κι αυτός, όπως ο Σημίτης. Στο μεταξύ, θα διεξάγει με αποφασιστικότητα τον ταξικό πόλεμο του κεφαλαίου ενάντια στην εργατική τάξη και όλη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Θα παίρνει μέτρα υπέρ της κεφαλαιοκρατίας και ταυτόχρονα θα χτυπά εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις. Το ίδιο ανελέπτα θα χτυπά όποιους αμφισβήτησουν στο δρόμο αυτή την πολιτική (όχι, βέβαια, εκείνους που συμμετέχουν σε εθιμοτυπικές φιέστες «αγώνα»).

Το γάντι έχει ρίχτει. Οσο το αφίνουμε κάτω, τόσο βολεύεται η κυβέρνηση. Ας το σπιώσουμε κι ας απαντήσουμε κι εμείς: έχουμε πόλεμο!

Η φρίκη του Αμπού Γκράιμπ με το χρωστήρα του διάσημου Κολομβιανού Φερνάνδο Μποτέρο

■ Προπαντός... μη κυβερνητικές

Το διαβάσαμε στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»: Ο περιβόητος Τόμας Μίλερ, ο προηγούμενος αμερικανός πρεσβευτής στην Αδήνα, έχει τερματίσει τη διπλωματική του καριέρα και σήμερα είναι στέλεχος της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Plan», με έδρα το Λονδίνο, η οποία ασχολείται με κακοποιημένα παιδιά. Καταλαβαίνετε πόσο «μη κυβερνητική» είναι αυτή η οργάνωση, όπως και εκαποντάδες άλλες ανά τον κόσμο, που απλώνουν τα πλοκάμια τους παντού και ειδικά στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου, με τις έντονες κοινωνικές συγκρούσεις και τα αντάρτικα. Κάποτε, εργαλεία της αποικιοκρατίας ήταν οι ιεραποστολές και οι διάφοροι επιστημονικοί φορείς. Σήμερα είναι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις.

■ Τώρα το θυμήθηκαν:

Είδαμε (επιτέλους;) και δημοσιεύματα για την προκλητική βίλα του πατριαρχείου Ιεροσολύμων στα Καμένα Βούρλα, που είναι και παράνομη και αυθαίρετη, καθώς έχει καταπάτησε μισό τουλάχιστον στρέμμα αιγιαλού. Από το 2000 έχει παραδοθεί το σχετικό έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας, αλλά το πατριαρχείο το έχει γράψει στα... οπίσθια του. Ρωτάμε, λοιπόν, εμείς: τώρα έμαθαν οι καλές εφημερίδες για το μέγαρο των δεσποτάδων στα Καμένα Βούρλα; Δεν ήξεραν ότι σ' αυτό παραδέριζε ο Διόδωρος μαζί με τον Ειρηναίο που ήταν (πριν γίνει πατριάρχης) έξαρχος του πατριαρχείου στην Αδήνα; Δεν ήξεραν για τις λαμπερές δεξιώσεις που γίνονταν εκεί, με συνδαιτημόνες πολιτικούς, κρατικούς παράγοντες, δικαστές, μεγαλοδημοσιογράφους και καπιταλιστές; Γιατί, λοιπόν, τόσα χρόνια δεν έλεγαν τίποτα; Τώρα που ο Ειρηναίος έχει ξεπέσει, τώρα που δέλουν να τον παραμερίσουν κι αυτός δεν τους κάνει τη χάρη, δυσήθηκαν και την παράνομη βίλα. Οταν διασκέδαζαν σ' αυτή δεν υπήρχε πρόβλημα.

Σιγά μην έδιναν λογαριασμό

Ενδιαφέρουσες οι αποκαλύψεις του Μιχάλη Δωρή, γενικού γραμματέα του υπουργείου Πολιτισμού στην πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1981, για τα φράγκα που «μάσαγαν» από τον κρατικό προϋπολογισμό οι δεσποτάδες. Εστελνε και ξανά-

στελνε έγγραφα με τα οποία ζητούσε απολογισμό για λεφτά που είχαν πάρει οι δεσποτάδες για να φτιάξουν «δρησκευτικά μουσεία» και αυτοί τον έγραφαν κανονικότατα. Ο Κουτσόγιωργας του τηλεφώνησε για να του πει ν' αφήσει ήσυχο τον Αμβρόσιο (ψήφοι στην Αχαΐα γαρ), όταν δε υπήρξε διαφωνία του με την τότε υπουργό Μ. Μερκούρη και το δέμα έφτασε στον Α. Παπανδρέου, αυτός απάντησε: «Μη με ανακατεύετε με τους παπάδες». Συμπέρασμα; Εξακολούθησαν να «μασάνε» κανονικότατα το κρατικό παραδάκι, μηχανεύομενοι διάφορες δραστηριότητες και χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανένα, ακόμα και όταν τους ζητούνταν.

■ Μαργαριτάρια

«Ειδικά οι ελλειμματικοί οργανισμοί δεν δικαιολογείται να πληρώνουν bonus και μεγάλες αμοιβές στους διοικητές τους. Εκτός και αν αυτή η πολιτική συνδεδεί με την προσπάθεια του εξορθοδολισμού των δαπανών». Γιώργος Αλογοσκούφης συνεντευξιαζόμενος στην «Ελευθεροτυπία» (18.4.05). Ποιο είναι το συμπέρασμα; Θα πληρώσουμε χοντρά φράγκα στα μεγαλοστελέχτωντα κρατικών επιχειρήσεων και οργανισμών με την προϋπόθεση ότι δια τασκίσουν τους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους.

■ Κρυφτούλι

Χαρακτηριστικό σημείο

από την ίδια συνέντευξη. Ρωτάει η πολιτική συντάκτης που παίρνει τη συνέντευξη, προφανώς άσχετη περί το Ασφαλιστικό: «Μπορεί να λυδεί το Ασφαλιστικό χωρίς αύξηση των εισφορών και αλλαγή στα όρια ηλικίας». Απαντά ο Αλογο-

■ Ολοκληρωμένο σχέδιο

«Ο σύντροφος Χρ. Πολυζωγόπουλος με την ενδικτική αναφορά του στο ύψος εισοδήματος μισθωτών επιδίωξε να προκαλέσει τη δημόσια συζήτηση για την εξεύρεση πόρων στην Κοινωνική Ασφάλιση και να την αποτρέψει από την περιοπή παροχών και την αύξηση των ορίων ηλικίας».

«Τα εισοδήματα πάνω από 1.500 ευρώ δα επιβαρύνονται με ένα μικρό αναλογικό ποσοστό πολύ μικρότερο από αυτό που τα βαρύνει η έμεση φορολογία, που δια έχει συμβολικό χαρακτήρα».

«Διεκδίκηση ποσών από τον προϋπολογισμό - μπορεί να χαιδεύει αυτιά - αλλά στην ουσία το βάρος της κοινωνικής ασφάλισης επωμίζονται μισθωτοί και συνταξιούχοι και όχι οι υπεύθυνοι, οι έχοντες και κατέχοντες».

Τα αποσάματα είναι από Ενημερωτικό Δελτίο της Γραμματείας της ΠΑΣΚΕ με ημερομηνία 18 Απρίλη. Αρα, δεν του ξέφυγε καθόλου του Πολυζωγόπουλου αυτό που είπε. Το μελέτησαν και το συναποφάσισαν στο ΠΑΣΟΚ. Το ότι κυβέρνηση είναι η ΝΔ δεν τους απασχολεί. Αισθάνονται ότι πάνω απ' όλα, πάνω από το στενό κομματικό τους συμφέρον, έχουν χρέος να προσφέρουν υπηρεσία στο καπιταλιστικό σύστημα.

Είναι τουλάχιστον πρόκληση να συγκρίνουν τον κεφαλικό φόρο με τους έμμεσους φόρους. Μήπως η πρόταση Πολυζωγόπουλου συνοδεύτηκε με πρόταση για μείωση των έμμεσων φόρων; Γιατί λοιπόν κάνουν τον συσχετισμό, αφού εκείνο που προτείνει ο αρχηγούλης τους είναι ένας νέος άμεσος φόρος; Και είναι διο φορές πρόκληση να μιλούν για επιβάρυνση των «εχόντων και κατεχόντων», όταν δεν μιλούν για επιβάρυνση στα κέρδη.

σκούφης, που πιάνει στον αέρα το κενό: «Βεβαίως και μπορεί!».

Ποιο είναι το κενό; Η μείωση των συντάξεων και των άλλων ασφαλιστικών παροχών (π.χ. υγεία), που αποτελεί βασικό στόχο της σχεδιαζόμενης ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Γιατί η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών απαγορεύεται διά ροπάλου, γιατί δια επιβαρύνει (και) τους καπιταλιστές, η δε αύξηση των ορίων ηλικίας δεν αφήνει μεγάλα περιθώρια, γιατί ήδη οι περισσότεροι έχουν πάει στα 65 (μένουν κυρίως οι ενταγμένοι στα Βαρέα και Ανδυγιενά και οι προσληφθέντες μεταξύ 1983 και 1992).

■ Αδειασμα

Από την ίδια συνέντευξη του Αλογοσκούφη το μεγαλοπρεπές άδειασμα του Πρ. Παυλόπουλου. Ιδού ο σχετικός διάλογος:

Ερ. Σε ό,τι αφορά το βασικό μέτοχο εσείς ποιας λογικής είστε; Πρέπει να δώσουμε μέχρις εσχάτων τη μάχη για το Σύνταγμα;

Απ. Εγώ είμαι της λογικής ότι πρέπει να υποστηρίζουμε το Σύνταγμα, αλλά ασφαλώς πρέπει να είμαστε σε συνεργασία και με την Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να αποφύγουμε ακραίες αντιδράσεις.

Λίγες ώρες αργότερα, το άδειασμα επισημοποιήθηκε από τον ίδιο τον Καραμανλή (σχετικά γράφουμε στη σελίδα 3). Αλήθεια, πόσο μνησικάκος είναι ο Προκόπης;

■ Ξεράδια το πράσινο

Θυμάται κανείς το ολυμπιακό πράσινο; Καλά, τα 820.000 δέντρα δεν φυτεύτηκαν ποτέ. Τι έγιναν, όμως, οι δάμνοι που φυτεύτηκαν κατά χιλιάδες τον τελευταίο μήνα πριν τους ολυμπιακούς αγώνες; Ξεράίνονται μαζικά, όπως προβλέπαμε σε ένα σχόλιο που γράψαμε πέρα το καλοκαίρι. Ήδη, όπως συζητείται, έχει ξεραδεί το ένα τρίτο των δάμνων που φυτεύτηκαν. Το βλέπουμε, άλλωστε, το φαινόμενο σε διάφορα σημεία της Αθήνας. Τα υπόλοιπα δια ξεραδούν μόλις αρχίσουν οι καύσωνες. Γιατί, βέβαια, δεν υπάρχει προσωπικό για να φροντίσει τα φυτά. Ακόμα και τα συστήματα αυτόματης άρδευσης που έχουν τοποθετηθεί σε πολύ μικρό βαθμό λειτουργούν. Άλλος ένας μύδος της Ολυμπιάδας, που δήθεν δια ανέπλαθε την Αθήνα και δια την έκανε ανδρώπινη πόλη, διαλύεται εις τα εξ αν συνετέθη. Καλό είναι, βέβαια, να δυμόμαστε και το κόστος των 250 εκατ. ευρώ (85 δισ. δραχμών), που πλήρωσε ο ελληνικός λαός για τις γλάστρες που ξεράδηκαν.

■ Σιγά τα ωά

Μεγάλος δρόμος γίνεται στην ΕΕ από την αποκάλυψη ότι ο πρόεδρος της Κομισιόν Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο πέρασε τις διακοπές του, αμέσως μετά την εκλογή του στο συγκεκριμένο αξίωμα, στη δαλαμηγό του Λάτση. Ο Μπαρόζο απάντησε πολύ σωστά, μέσω της εκπροσώπου του: Δεν παραβίασα τον κώδικα συμπεριφοράς των Κομισάριων. Αυτός ο κώδικας, βέβαια, πρέπει να είναι άτυπος. Να έχει διαμορφωθεί εδιμικά. Και τι λέει το εδιμικό δίκαιο; Οτι το πολιτικό προσωπικό των καπιταλιστών κάνει διακοπές στις βίλες, τα κότερα και τα ιδιόκτητα νησιά τους. Άλλωστε, στη δαλαμηγό του Λάτση φιλοξενείται ο μπαμπάς Μπους, όποτε έρχεται στη Μεσόγειο, στην ίδια δαλαμηγό φιλοξενήθηκε ο πατριάρχης, σε κρουαζιερόπλοιο άλλου καπιταλιστή έγινε η διεκκλησιαστική συνάντηση κ.λπ. κ.λπ. Ιωας εκείνοι που κατηγορούν τον Μπαρόζο να διαφωνούν με τον ιδιοκτήτη της δαλαμηγού και όχι με το γεγονός καθευτά. Άλλωστε, και στην Ελλάδα έγινε νταβαντούρι στο παρελθόν πότε για τη βίλα Καλάκανη (που χρησιμοποιούσε για τα ερωτικά του ραντεβού ο Α. Παπανδρέου) και πότε για το κότερο του Κόκκαλη. Είπαμε, αυτό είναι το έδιμο.

■ Σμίγουν τ' αηδόνια

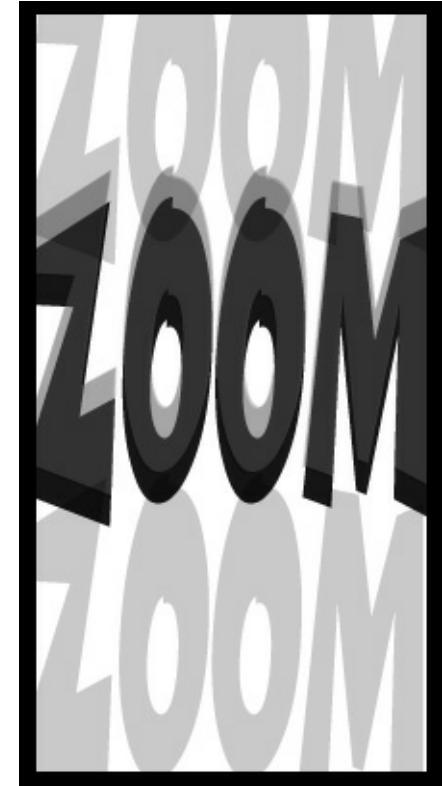
Πρώτα βγήκε ο Πολυζωγόπουλος και πρότεινε να μπει ειδικός φόρος για την Ασφαλιση στα... ψηλά εισοδήματα των 1.200 ευρώ το μήνα. Ακολούθησε ο Δραγασάκης του ΣΥΝ που πρότεινε (άκουσον, άκουσον!) να πουλήσει η κυβέρνηση τον ΟΠΑΠ στο ΙΚΑ, για να λυθεί το Ασφαλιστικό. Η πρόταση έγινε στην πρωινή ειδησεογραφική εκπομπή της NET και ο παριστάμενος Πολυζωγόπουλος έσπευσε να συμφωνήσει! Το μόνο που δεν τους απασχολεί είναι η επιβολή ειδικού φόρου επί της κεφαλαιοκρατίας. Η απαίτηση να επιστραφούν τα κλεμμένα στα Ασφαλιστικά Ταμεία. Είναι έτοιμοι να συμφωνήσουν στα πιο αντιδραστικά πράγματα, φτάνει να μη διχτεί η κεφαλαιοκρατία.

Ηπρόταση Πολυζωγόπουλου για επιβολή ειδικού άμεσου φόρου σε όλα τα εισοδήματα άνω των 1.200 ευρώ μηνιαίως αποτελεί το επόμενο επεισόδιο στο σίριαλ «Ξανανούγει το Ασφαλιστικό», που συνεχίζεται πλέον με αποκλειστική ευθύνη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ. Σημειώθηκε σωστά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», πως η δημοσιοποίηση της αναλογιστικής μελέτης του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, μιας μελέτης της πλάκας, δεν έγινε τυχαία. Ήταν το κλείσιμο του ματιού προς την κυβέρνηση, ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι έτοιμη να προσελθεί σε διάλογο για το Ασφαλιστικό και να έχει το γνωστό «πάρε-δώσε» με την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές, που -κατά τη ΓΣΕΕ- πρέπει να έχουν λόγο στο Ασφαλιστικό, αφού συμμετέχουν στη χρηματοδότηση της Κοινωνικής Ασφαλισης.

Ας ξεκαθαρίσουμε καταρχάς αυτό. Γιατί θα πρέπει οι καπιταλιστές να έχουν λόγο στο Ασφαλιστικό; Επειδή πληρώνουν εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές είναι η απόντηση, στην οποία συναίνει η

που αρνιόταν μέχρι πρότινος. Μελέτη της πλάκας χαρακτηρίστηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» και τέτοια είναι. Αυτές είναι μελέτες κατά παραγγελία; Θέλουμε μια αναλογιστική μελέτη που να «αποδεικνύει» ότι κρατική επιχορήγηση ίση με το 1% του ΑΕΠ ετησίως διχά μόνο εξαφανίζει τα ελλείμματα του ΙΚΑ αλλά και δημιουργεί πλεονάσματα που θα κεφαλαιοποιηθούν και θα αντιμετωπίσουν τις αρνητικές συνέπειες του δημογραφικού ύστερα από τρεις δεκαετίες; Τη φριάχνουμε αφέως. Κάνουμε φρουσκωμένες παραδοχές για το μέσο ασφαλιζόμενο ημερομίσθιο και το μέσο αριθμό ημερομίσθιων που πραγματοποιούν οι εργαζόμενοι σ' ένα χρόνο, φρουσκώνουμε την παραδοχή για το ποσοστό της απασχόλησης (άρα φρουσκώνουμε τεχνητά τα προσδοκώμενα έσοδα του ΙΚΑ από ασφαλιστικές εισφορές), φρουσκώνουμε τεχνητά και το προσδοκώμενο ΑΕΠ και... ίδιου ο παράδεισος. Τα προβλήματα του ΙΚΑ λύνονται ως διά μαργέιας. Θέλουμε να σπρώξουμε τη σημερινή κυβέρνηση σε νέες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις.

Οι παγίδες στο Ασφαλιστικό

συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Και μόνο αυτό είναι αρκετό για να καταδείξει την ασφαλιστική φιλοσοφία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Γιατί, βέβαια, οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές είναι μόνο ένα λογιστικό μέγεθος. Από όποιη ουσία δεν είναι παρά ένα μέρος της αξίας που παράγει ο εργάτης. Οσο μεγαλύτερες είναι οι ασφαλιστικές εισφορές τόσο μικρότερη είναι η υπεραξία που απομιζά το αφεντικό. Ή-αν θέλετε- οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές είναι ένα τρήμα του μισθού, μόνο που αυτό καταβάλλεται έμμεσα, μέσω του ασφαλιστικού ταμείου. Αφού, λοιπόν, η ασφαλίσηση είναι μια υπόθεση μόνο των εργαζόμενων, αφού αυτούς αφορά και αυτοί την πληρώνουν (άμεσα και έμμεσα), οι καπιταλιστές δεν θα έπρεπε να έχουν κανένα λόγο στο Ασφαλιστικό. Δεν τους πέφτει λόγος, πώς να το πούμε; Οι εργαζόμενοι, με τη συλλογική τους έκφραση, θα έπρεπε να διαπραγματεύνονται το ασφαλιστικό σύστημα με το κράτος και μόνο, αφού στο καθεστώς που ζούμε το κράτος είναι ο ενδιάμεσος για τη ρύθμιση αυτού του θέματος και (υπότιθεται πως) εγγυάται την καταβολή των συντάξεων και των άλλων ασφαλιστικών εισφορών.

Πέρα απ' αυτό το αρχειακό ζήτημα, που αποκαλύπτει τον τρόπο που το ποσοστό προτείνεται στην Εποχή της Κοινωνικής Ασφαλίσης, τη φιλοσοφία του όπως λέμε, η ίδια η φιλολογία που αναπτύσσεται (και πάλι) τελευταία και οι προτάσεις που ακούγονται καταδεικνύουν σε μεγαλύτερο βάθος την ποιότητα αυτών που σχεδιάζονται.

Βγαίνει η ΓΣΕΕ και παρουσιάζει μια αναλογιστική μελέτη, για να αποδείξει αυτό

κού άμεσο φόρο, που θα τον πληρώσουν τα πιο καλοπληρωμένα τμήματα της εργατικής τάξης και οι μικροαστοί. Θα πληρώσουν και οι κεφαλαιοκράτες-ως άποτα- μα και όχι ως επιχειρήσεις- μόνο που το ποσοστό τους στο σύνολο των φορολογούμενων είναι πολύ μικρό και έτσι ως τάξη ουσιαστικά θα έχουν μια γελοία επιβάρυνση, συγκρινόμενη μάλιστα με τα κέρδη τους. Γιατί τα κέρδη φορολογούνται απευθείας, οπότε οι κεφαλαιοκράτες δεν θα πληρώσουν κανένα ειδικό φόρο για τα κέρδη, άλλα μόνο για τα υπόλοιπα εισοδήματά τους.

Αφού, λοιπόν, τα έσοδα δεν αυξάνονται (η τάση θα είναι τάση μείωσης τα επόμενα χρόνια, λόγω αύξησης της ανεργίας), τί μένει; Μένουν οι δαπάνες. Δηλαδή, οι κάθε ειδούς ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές παροχές. Θα πάμε σε γενική αύξηση των ορίων ηλικίας; Οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές εμφανίζονται ανένδοτοι σ' αυτό. Υπάρχουν, όμως, κάτι τρύπες που μπορούν να... μπαλώθουν.

Αναπαλλοτρίωτο το δικαίωμα στη μόρφωση

Μια ιατρική σχολή, στην Μουσιά, έκλεισε φέτος το υπουργείο Παιδείας, με την ανακοίνωση των θέσεων εισακτέων στα τριτοβάθμια ιδρύματα.

Το 17% περίπου των θέσεων της Ιατρικής, το 14% των θέσεων της Νομικής, το 15% περίπου των σχολών αιχμής του Πολυτεχνείου (Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ, Πολιτικών Μηχανικών, Μηχανολόγων Μηχανικών) φαλιδίστηκαν.

Την κίνηση του υπουργείου Παιδείας χειροκροτούν οι πρυτάνεις και οι επαγγελματικοί σύλλογοι, όσοι δηλαδή σκέφτονται με συντεχνιακά κριτήρια και συμφέροντα.

Αντίθετα απόδοκιμάζουν όλοι εκείνοι, που τα παιδιά τους δίνουν σκληρή μάχη για μια θέση στο Πανεπιστήμιο.

Οι πρώτοι δρουν με γνώμονα τις συγκεκριμένες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, που στη φάση που διανύουμε έχει περιορίσει σε ασφυκτικά όρια το υψηλά καταρπισμένο στελεχικό δυναμικό και έχει κηρύξει σε διωγμό τις «κοινωνικές δαπάνες» (μέρος των οποίων αποτελούν και οι δαπάνες για την Παιδεία).

Οι δεύτεροι, αν και σε κάποια άλλη στιγμή μπορεί να εμφανίζονται υπέρμαχοι της απόλυτης σύνδεσης της Παιδείας με την καπιταλιστική παραγωγή και την αγορά εργασίας, τώρα, αυθόρυμητα, επειδή υπερασπίζονται το δικαίωμα των παιδιών τους στη μόρφωση, συγκρούονται μ' αυτή την καθαρά ωφελιμιστική για το σύστημα άποψη.

Και τούτο το δικαίωμά τους πρέπει να είναι αναπταλλοτρίωτο, ακόμη κι αν αύριο γίνουν ηλεκτρολόγοι αυτοκινήτων ή υδραυλικοί. Ο καπιταλισμός όμως έχει το δικαίωμα αυτό γραμμένο εκεί που δεν πιάνει μελάνι και επιδιώκει ο ηλεκτρολόγος να ξέρει μόνο ίσα-ίσα να πιάνει το κατσαβίδι και να διαβάζει ένα σχεδιάκι και όχι να γνωρίζει φυσική, ιστορία και κοινωνιολογία. (Εδώ υπεισέρχεται αναπόφευκτα και η ιστορία των «επαγγελματικών δικαιωμάτων» και της σύνδεσής τους με το πτυχίο. Και οι υποστηρικτές αυτής της διάστασης -της σύνδεσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων με το πτυχίο- χωρίς άλλο ταυτίζονται με το καπιταλιστικό κράτος και τις στενές απαιτήσεις της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας και συγκρούονται με το αναφαίρετο δικαίωμα στη μόρφωση, που κατά τα άλλα υπερασπίζονται στα λόγια).

Διεκδικώντας το δικαίωμα

Το σύστημα έχει συμφέρον να χτυπήσει ανελέητα το δικαίωμα στη μόρφωση, πρώτον γιατί ο μορφωμένος άνθρωπος κοστίζει για να μορφωθεί και δεύτερον γιατί έχει απαιτήσεις. Και τούτο το τελευταίο είναι ιδιαίτερα επιζήμιο στους καιρούς, που καταβάλλεται προσπάθεια να ξεπατωθεί κάθε κατάκτηση και κάθε έννοια «κοινωνικού κράτους» και ιδιαίκο αποτελεί ο απασχολήσιμος.

Αντίθετα, η εργαζόμενη κοινωνία έχει συμφέρον να μορφώσει τη νεολαία της, όχι μόνο γιατί μέσω της μόρφωσης μπορεί να πετύχει (;) κάποια καλύτερη επαγγελματική αποκατάσταση, αλλά και γιατί έτσι αποσπά απ' το κεφάλαιο ένα από τα ισχυρά όπλα του. Η αμορφωσία του λαού ήταν πάντα όπλο για την εκμετάλλευση, καταλήστευση και καταδυνάστευση του.

Συνεπώς, όπως και να δει κανείς το ζήτημα, από τον αγώνα για να μείνει αναπταλλοτρίωτο το δικαίωμα στη μόρφωση, μόνο κέρδος έχει η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της.

Μα καλά, θα αναρωτηθούν κάποιοι. Τι τους θέλουμε τόσους γιατρούς, τόσους δασκάλους κ.λπ.;

Μα τα νοσοκομεία, η δημόσια υγεία έχει ανάγκη από πολλούς και καλούς γιατρούς. Τα σχολεία, τα Πανεπιστήμια έχουν ανάγκη από πολλούς και καλούς δασκάλους. Καθημερινή είναι η εμπειρία μας από τις πολύωρες αναμονές στους διαδρόμους των Νοσοκομείων, όπως καθημερινή είναι και η εμπειρία μας με τις πληθωρικές τάξεις στα μεγάλα αστικά κέντρα, με την εγκαταλείψη των παιδιών με μαθησιακά προβλήματα ή των παιδιών από διάφορες κοινωνικές ομάδες (ταγγάνοι, πολινοστούντες, μετανάστες κ.λπ.) στην τύχη τους, με την υπολειτουργία Πανεπιστημίων και ΤΕΙ λόγω έλλειψης προσωπικού κ.λπ.

Πλούτος υπάρχει άφθονος και να ενισχυθούν γενναία οι «κοινωνικές δαπάνες» και να σπουδάσουν όλα τα παιδιά και να μας ταΐσει όλους.

Το πρόβλημα είναι ότι αυτός είναι συγκεντρωμένος στα χέρια κάποιων ολίγων, που ζουν στα παράσιτα σε βάρος μας, που απομιζούν τον ιδρώτα και το άιμα μας. Κι εμείς εκεί πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή και πολεμική μας. Είναι η ουσία!

Γιούλα Γκεσούλη

Οι παγίδες στο Ασφαλιστικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

σης στα ΒΑΕ (για παράδειγμα 2 χρόνια), θα υπάρξει οιμαντική ανακοπή της ροής συνταξιοδότησης. Το ίδιο και αν αρχίσουν να βγαίνουν κλάδοι από τα ΒΑΕ.

Εδώ πρέπει να θυμίσουμε κάτι που πιο λίγοι γνωρίζουν. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 (πρέπει να ήταν γύρω στο 1993-94, αλλά δεν προλάβαμε να φάξουμε στο αρχείο μας για να βρούμε την ακριβή ημερομηνία) η συνδικαλιστική γραφειοκρατία πήρε μέρος σε μια υποτιθέμενη επιστημονική επιτροπή στην οποία συζήτησαν το θέμα των ΒΑΕ. Εκεί, λοιπόν, ο εκπρόσωπός της Σ. Λαιμός, με τη σύμφωνη γνώμη όλου του φάσματος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, προσυπέγραψε ένα πόρισμα που έλεγε ότι πρέπει να καταργηθούν τα ΒΑΕ, γιατί δεν είναι δυνατόν... να επιδοτούμε τη βλάβη της υγείας των εργαζόμενων, αλλά να δώσουμε βάρος στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Το όργιο των εργατικών αυτοχμάτων και οι επαγγελματικές αρρώστιες που θερίζουν, χωρίς το ελληνικό κράτος να έχει μπει ακόμα στον κόπο να τις κατατάξει έστω σε μια λίστα και να κρατήσει στατιστικές, αποδεικνύουν ότι κάθε άλλο παρά η ασφάλεια και η υγεία των εργατών τους ενδιαφέρει. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να αυξήσουν τα όρια ηλικίας στα ΒΑΕ που είναι πέντε χρόνια παρακάτω (για άνδρες και γυναίκες).

Εκεί, λοιπόν, οδηγεί η ασφαλιστική φιλοσοφία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Άλλωστε, η ΓΣΕΕ δεν ξεπήδησε προχθές στον κοινωνικό στίβο. Έχει μια ιστορία, η οποία αποδεικνύει ότι από το 1990 (όταν ψηφίστηκε ο πρώτος σύγχρονος αντιασφαλιστικός νόμος) δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να υπονομεύει κάθε ογώνα, κάθε προοπτική αντίστασης, να διαπραγματεύεται όχι τι θα κερδίσουν οι εργαζόμενοι αλλά πόσα από τα δικαιώματά τους θα χάσουν και να προσυπογράψει τους αντιασφαλιστικούς νόμους, λόγω... ανωτέρας βίας. Αν οι εργαζόμενοι εμπιστευτούν τις τύχες τους σ' αυτή τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ύστερα από ένα-δυο χρόνια θα μετρούν νέες ήττες. Επ' αυτού δεν δικαιολογείται καμία αμφιβολία.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι πως το ασφαλιστικό σύστημα είναι προβληματικό. Ήταν και είναι και μετά το νόμο των Ρέπτη-Χριστοδούλακη. Σημασία, όμως, έχει να γνωρίζουμε τις αιτίες της προβληματικότητας. Απαριθμούμε τις πιο βασικές απ' αυτές:

1) Εξαφάνιση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, λόγω της μακροχρόνιας απομίζησης τους από το κινητό.

2) Μη εκπλήρωση από τη μεριά του κράτους, επί δεκαετίες, των υποχρεώσεων του έναντι του ΙΚΑ, στο οποίο επιπλέον φόρτωνε και την άσκηση κοινωνικής πολιτικής που ήταν προστασία της δικής του εργασίας και τρώνε το πρώτο γκολ αρχίζουν να τρώνε και τα υπόλοιπα με το τσουβάλι.

Πρώτα, λοιπόν, να αποκτήσουμε όραμα, να αποκτήσουμε πλατφόρμα ταξική για την Ασφάλιση και μετά να δούμε την άποψη αιτηματολογίας. Γιατί τα αιτήματα πρέπει να κατατάξει στην πρώτη θέση την αντιληφτηκαν επισθοφολακών, μια μάχη για σταμάτημα απλώς μιας επίθεσης και όχι για αντιστροφή των όρων είναι χαρένη από χέρι. Αντε να κρατήσει λίγο διάστημα. Οταν δεν έχει όραμα, όταν δεν διεκδικείς, όταν δεν παίρνεις την πρωτοβουλία, αλλά την αφήνεις στον αντίπαλο και προσπαθείς απλά να αμυνθείς σε κάθε επίθεσή του, δεν μπορεί παρά να χάσεις. Είναι σαν τις πτοδοσφαιρικές ομάδες που κλείνονται στην άμυνα για να πάρουν την ισοπαλία και όταν τρώνε το πρώτο γκολ αρχίζουν να τρώνε και τα υπόλοιπα με το τσουβάλι.

Πρώτα, λοιπόν, να αποκτήσουμε όραμα, να αποκτήσουμε πλατφόρμα ταξική για την Ασφάλιση; Είναι το δικαίωμα του εργαζόμενου να ζήσει μετά την ολοκλήρωση του παραγωγικού του κύκλου και να έχει προστασία ο ίδιος και η οικογένειά του σε περίπτωση αρρώστιας, αιτηματολογίας. Γιατί τα αιτήματα πρέπει να κατατάξει στην πατάνε, να έχουν μια λογική, μια φιλοσοφία. Από πού ν' αρχίσουμε, λοιπόν;

Από την ίδια την έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης. Τί είναι η Ασφάλιση; Είναι το δικαίωμα του εργαζόμενου να ζήσει μετά την ολοκλήρωση του παραγωγικού του κύκλου και να έχει προστασία οιδική την ίδια τη θέση του σε περίπτωση αρρώστιας, αιτηματολογίας. Γιατί τα αιτή

Κινήσεις απελπισίας Μπασιάκου

Ουπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος στις 11 Φλεβάρη είχε συναντηθεί με τον Κ. Καραμανλή και κατά την έξοδό του από το Μαξίμου είχε δηλώσει ότι «συντομότατα φέρνουμε νομοσχέδιο». Από την επομένη με μπαράζ δημοσιευμάτων πολλοί αγροτικοί συντάκτες είχαμε κάνει φύλλο και φτερό το πολυνομοσχέδιο-σκούπα του Ε. Μπασιάκου. Στο αναλυτικό άρθρο, που είχε δημοσιευτεί στην «Κ» στις 12 Φλεβάρη, καταλήγαμε: «Συμπερασματικά έχουμε να κάνουμε μ' ένα ακόμα νομοσχέδιο που μπαχαλοποιεί ακόμη περισσότερο τις υπηρεσίες του υπουργείου και τους εποπτευόμενους φορείς, που δημιουργεί κι άλλους φορείς, που διαιωνίζει την υπάρχουσα κατάσταση στον αγροτικό τομέα και που επιταχύνει τις διαδικασίες ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς».

Ο Ε. Μπασιάκος, διαπιστώνοντας ότι με το μπαράζ αυτό των δημοσιευμάτων έχανε την πρωτοβουλία των κινήσεων σε επικοινωνιακό επίπεδο, αναδιπλώθηκε και μας δήλωσε στα μέσα Φλεβάρη, ότι το νομοσχέδιο που είχαμε αποκαλύψει δεν είναι δικό του, αλλά προϊόν εισηγήσεων υπηρεσιακών παραγόντων. Την ίδια μέρα, όμως, υψηλόβαθμος υπηρεσιακός

παράγοντας, σχολιάζοντας τη δήλωση του υπουργού, μας δήλωνε: «Τί ήθελες να πει, μετά το μπαράζ των δημοσιευμάτων;». Εκείνη την εποχή εντωμεταξύ είχαν ολοκληρωθεί οι συζητήσεις που έκαναν από κοινού οι υπηρεσιακοί παράγοντες με τον Θ. Αληφρακίωτη, γενικό γραμματέα του υπουργείου, πάνω στο πολυνομοσχέδιο. Το επισημαίνουμε γιατί βοηθά στην κατανόηση των κινήσεων του Ε. Μπασιάκου.

Ενα σκάνδαλο ύψους 4 εκατ. ευρώ συντελέστηκε γύρω από την επιστιστική βοήθεια που δίνεται σε τρίτες χώρες. Το σκάνδαλο αυτό έκινησε επί υπουργίας Σ. Τσιτουρίδη και συνεχίστηκε και επί Μπασιάκου. Πολιτικά υπεύθυνοι είναι ακόμη οι υφυπουργοί Γεωργίας και Οικονομικών Α. Κοντός και Π. Δούκας. Επειδή το σκάνδαλο αυτό έχει πολλές άκρες και απαιπεί χώρο, θα μιλήσουμε αναλυτικά στο επόμενο φύλο της «Κ». Εδώ θέλουμε να πούμε ότι κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας δόθηκε με ανάθεση η διαχείριση της επιστιστικής βοήθειας στην εταιρία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα «Αλληλεγγύη», συμφερόντων της Αχιεπισκοπικής Αθηνών. Λέγεται ότι τα πρώτα δημοσιεύματα για το σκάνδαλο

αυτό σε μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα ενόχλησαν το Μαξίμου, που κάλεσε τον Ε. Μπασιάκο στις 12 Απρίλη να δώσει τις σχετικές εξηγήσεις. Μετά τη συνάντηση ο Μπασιάκος έβγαλε ανακοίνωση και επανέλαβε για μια ακόμη φορά ότι, ανόμεσα στ' άλλα, ενημέρωσε τον πρωθυπουργό για τις διατάξεις του νομοσχέδιου που σύντομα θα κατατεθεί. Από μια προσεκτική ανάγνωση της ανακοίνωσης γίνεται φανερό ότι ο πραγματικός λόγος της κλήσης του από το Μαξίμου ήταν το σκάνδαλο της επιστιστικής βοήθειας.

Ο υπουργός Γεωργίας με μια βδομάδα καθυστέρηση «θυμήθηκε» στις 18 Απρίλη τι είχε δηλώσει μετά τη συνάντησή του με τον Καραμανλή και επανήλθε με δήλωσή του για το πολυνομοσχέδιο που έγινε γεφύρι της Αρτας: «Η κυβέρνηση εξαγγέλλει τημπατικά τις βασικές ρυθμίσεις του υπό κατάθεση νομοσχέδιου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων». Αναφέρθηκε στην ιδρυση των ΤΚΑΑ (Τοπικά Κέντρα Αγροτικής Ανάπτυξης), στους διαπιστευμένους αγροτικούς συμβούλους και στους εγκεκριμένους κτηνιατρους. Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε αναλυτικά και να αποκαλύψουμε τι αποσιώπησε ο

υπουργός. Επιγραμματικά μιλώντας επισημαίνουμε ότι αποσιώπησε το ότι για τη συγκρότηση των ΤΚΑΑ θα χρειαστούν πολλές ΚΥΑ, ότι δημιουργεί ένα καινούργιο φορέα επικαλύπτοντας άλλους υπάρχοντες φορείς εποπτευόμενους από το υπουργείο Γεωργίας και ότι μπαχαλοποιεί και γραφειοκρατικοποιεί ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Αποσιώπησε ότι θα κληθούν να πληρώσουν χαράτσιοι οι αγρότες στους διαπιστευμένους γεωργικούς συμβούλους τόσο για την ενημέρωσή τους όσο και για τον έλεγχο που θα γίνεται στον αν τηρούντα πολλαπλή συμμόρφωση προκειμένου να πάρουν τις άμεσες ενισχύσεις. Αποσιώπησε τέλος ότι οι κτηνοτρόφοι θα πληρώνουν νταβατζιλίκι στους εγκεκριμένους κτηνιατρους για τις υπηρεσίες που θα προσφέρουν με σύστημα παρτά τάιμ σ' αυτούς.

Καιρός είναι να σοβαρευτεί λίγο ο Ε. Μπασιάκος και να δώσει εδώ και τώρα το πολυνομοσχέδιο-σκούπα στους αγροτικούς συντάκτες. Αντιλαμβανόμαστε τους φόρους του να μας αντιμετωπίσει τετ-α-τετ, αλλά τί να κάνουμε, αυτά έχει η ζωή και η ηλεκτρική καρέκλα που κάθεται.

Τρομοκρατεί τους εργαζόμενους η ΦΑΓΕ

Στις 8, 11, 15 και 18 Απρίλιος η εταιρία ΦΑΓΕ έδωσε αναγκαστικές άδειες σε πολλούς εργαζόμενους, με τη επιχείρηση ότι μετά το ξεσποτισμα του σκανδάλου των γιαουρτιών έπεισαν κατακόρυφα οι πωλήσεις και ανάγκασαν την εταιρία να μειώσει κατακόρυφα την παραγωγή γιαουρτιών. Ο πρόεδρος του σωματείου εργαζόμενων στη ΦΑΓΕ έκανε πα-

ράσταση διαμαρτυρίας για τις αναγκαστικές άδειες και οι υπεύθυνοι της εταιρίας δήλωσαν μεν ότι θα σταματήσουν τις αναγκαστικές άδειες, όμως ο πρόεδρος εκτιμά ότι θα διθούν και τη μεγάλη βδομάδα τέτοιες άδειες, επειδή τα παραδοσιακά αυτή τη βδομάδα μειώνεται η παραγωγή.

Η τρομοκρατία που ασκεί-

ται αυτή την περίοδο στη ΦΑΓΕ με τις αναγκαστικές άδειες οφείλεται μόνο στη μείωση της παραγωγής ή αποσκοπεί και στο κλείσιμο των στομάτων για να μη διαρρεύσουν πληροφορίες για τους λόγους που προκάλε-

σαν τη μούχλα στα γιαουρτιά; Το λέμε αυτό γιατί στις εκλογές που έγιναν πρόσφατα στο σωματείο εργαζόμενων της ΦΑΓΕ σχεδόν κανένας από την αλυσίδα παραγωγής των γιαουρτιών δεν πήρε μέρος.

Κρυφές δεσμεύσεις;

«Κρυφές δεσμεύσεις (της κυβέρνησης έναντι της Κομισιόν) για σκληρότερα μέτρα», ανακάλυψε η «Ελευθερουπότιά» και το έκανε πρωτοσέλιδο θέμα την περασμένη Κυριακή. Πρόκειται για ένα κλασικό δείγμα κιτρινισμού πασοκοφυλάδας και ως προς αυτό έχει δίκιο ο Αλογοσκύφης. Το σχετικό κείμενο είχε δοθεί στη δημοσιότητα από το ίδιο το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, απλά ο υπουργός το άφησε ασχολίαστο και τα σάνια του Τεγγούπουλου αντέδρασαν με...

ανακλαστικά Ραν-ταν-πλαν.

Οι δεσμεύσεις είναι φρανερές και πεντακάθαρες. Η Κομισιόν και ακολούθως το Ecofin ενέκριναν το αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης και το πρώτο πακέτο φοροεισπρακτικών μέτρων της κυβέρνησης, μαζί με τη δεσμευση για χοντρές περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες. Αν το έλλειμμα δεν «συμμαζευτεί» θα ακολουθήσουν νέα μέτρα, ενδεχομένως και από το φθινόπωρο της τρέχουσας χρονιάς.

■ Μουχλιασμένα γιαούρτια

Ερωτήματα που ζητούν απαντήσεις

Ρωτήσαμε τον γενικό διευθυντή Β. Στύλα, προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής, που είναι η αρμόδια κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας, με ποιο τρόπο ενημέρωσε τον πολιτικό του προϊστάμενο υφυπουργό Α. Κοντό, ότι βρέθηκαν εργαστηριακά πολλά γιαούρτια με υπερβολικές ποσότητες σε μύκητες που προκαλούν τη μούχλα. Αρχικά προσπάθησε να αποφύγει την απάντηση, απαντώντας ότι δεν υπήρξε καμία ειδοποίηση για τις εργαστηριακές αναλύσεις γιαούρτιων της ΦΑΓΕ, επειδή αυτό άνκει στις αρμοδιότητες του ΕΦΕΤ. Οταν επιμεινάμε και του συστήσαμε να μη λέει τέτοια πράγματα γιατί θα εκτεθεί, μας ζήτησε χρόνο για να φάξει το ζήτημα. Του αφήσαμε μερικές μέρες και τον ξαναφωτίσαμε τι έγινε. Μας απάντησε ότι πράγματα από την 30 Μάρτη είχε ενημερώσει ο αρμόδιος διευθυντής Σ. Μοσχοβίτης και ότι ο ίδιος ο Β. Στύλας δεν έκρινε σκόπιμο να ενημερώσει τον υφυπουργό Κοντό. Αμφισβήτησε ευθέως την άποψη του Β. Στύλα ότι ο Σ. Μοσχοβίτης ενημερώθηκε στην 30 Μάρτη, του ζητήσαμε να μας το αποδείξει με την επιδειξίη των σχετικών εγγράφων, που πιστοποιούν πότε και από ποιους έγινε η ειδοποίηση. Δεν μας τα έδειξε, λόγω φόρτου εργασίας, όπως είπε, ολλά έχουμε την υπομονή να περιμένουμε να μας το αποδείξει.

Τέλος, περιμένουμε να δούμε τί μέτρα θα πάρει ο Α. Κοντός σε βάρος του Β. Στύλα για την ενέργεια του να μην τον ενημερώσει. Αν δεν πάρει κανένα μέτρο, νομιμοποιούμαστε να υποστηρίξουμε ότι ο υφυπουργός ήταν ενήμερος από τον Β. Στύλα και ότι ο τελευταίος πήρε πάνω του την ευθύνη για να τον καλύψει. Αναμένουμε την απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.

ΥΓ: Εδώ και μέρες επικοινωνήσαμε με την γραμματέα του αντιπροέδρου του ΕΦΕΤ και της Ζητήσαμε να ορίσει ο νέος αντιπρόσεδρος έναν υπεύθυνο υπηρεσιακό παράγοντα του φορέα για να του υποβάλουμε μια σειρά ερωτημάτων για τους ελέγχους που έκανε ο ΕΦΕΤ στη ΦΑΓΕ. Της δηλώσαμε ότι ανάμεσα στα ερωτήματ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 34η συνεδρίαση Παρασκευή, 15.4.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο και έκανε μια σημαντική πολιτική δήλωση, αποκαλύπτοντας ότι ασφαλτίκες-χαριέδικες προκρύξεις έχουν μπει στη δικογραφία και εμφανίζονται ως προκηρύξεις του ΕΛΑ. Σας χρησιμοποιούν σαν διεκπεραιώσεις των σχεδίων τους, είπε ο Χρ. Τσιγαρίδας στους δικαστές. Το ερώτημα είναι αν εσείς θα το αποδεχθείτε αυτό. Παραθέτουμε στη συνέχεια ολόκληρη τη δήλωση:

«Κύριοι δικαστές

Όπως θυμόσαστε, την προηγούμενη εβδομάδα, ακούγοντας τη βιαστική ανάγνωση μιας έκθεσης γραφολογικής εξέτασης, που περιλάμβανε την αρχή και το τέλος μιας προκήρυξης, εξέφρασα αμέσως αμφιβολίες για το αν πρόκειται για προκήρυξη του ΕΛΑ. Το περιεχόμενο μιας φράσης που διαβάστηκε εδώ μου έλεγε ότι αυτή δεν θα μπορούσε να είναι προκήρυξη του ΕΛΑ.

Ζήτησα να πάρω αντίγραφο της προκήρυξης για να τη μελετήσω και μπορώ πλέον να πω με κατηγορηματικότητα τι ακριβώς είναι αυτή η προκήρυξη. Πρόκειται για χαριέδικη-ασφαλτίκη προκήρυξη, όπως θα σας αποδείξω αμέσως παρακάτω.

Αναρωτιέμαι, όμως, τι γυρεύει μια τέτοια προκήρυξη μέσα στη δικογραφία. Αναρωτιέμαι, όχι μόνο γιατί πρόκειται για χαριέδικη-ασφαλτίκη προκήρυξη, αλλά και γιατί πρόκειται για προκήρυξη εντελώς άσχετη με την υπόθεση που δικάζεται εδώ, με τις συγκεκριμένες 10 ενέργειες που αποτελούν την κατηγορία. Εσείς, βέβαια, δεν φέρετε ευθύνη για τα έγγραφα που άλλοι έβαλαν στη δικογραφία. Φέρετε ευθύνη, όμως, για την ανάγνωσή τους. Εσείς αποφασίζετε τι είναι σχετικό με την υπόθεση και πρέπει να αναγνωστεί και τι όχι. Και αυτή η υπόθεση, λοιπόν, μας πάει στην ουσία, στον τρόπο με τον οποίο διεξάγεται αυτή η δίκη.

Το πρώτο σκέλος της δίκης κατέδειξε την προσπάθεια της Εισαγγελίας να καλύψει την αλαζονεία του συμβουλίου εφετών, που μας έστειλε εδώ με ένα βούλευμα νομική κωμωδία. Επρεπε να υπάρχουν μάρτυρες κατηγορίας για τη συμμετοχή μας στις αποδιδόμενες κατηγορίες και έφεραν μάρτυρες κατηγορίας για άλλη υπόθεση που δεν δικαζόμαστε.

Το δεύτερο σκέλος, αυτό των πειστηρίων, άσχετων με την υπόθεση, κατέδειξε την προσπάθεια της Εισαγγελίας να δημιουργήσει εντυπώσεις.

Το τρίτο σκέλος, αυτό των αναγνωστέων εγγράφων, κατέδειξε την προσπάθεια της Εισαγγελίας να παρεισφρύσει διάφορα άσχετα με την υπόθεση έγγραφα, με παράλληλους προς την υπόθεση μελλοντικούς στόχους.

Χαρακτηριστικό παραδειγματικό είναι, πρώτον, τα σχετικά μέντα με το Ζεύγος ντε Μαρσέλους έγγραφα και, δεύτερον, αυτή η προκήρυξη, που ο συγγραφέας της αυτοχαρακτηρίζεται σαν «Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασίμης» και υπογράφει σαν «Χρήστος Κασίμης». Γιατί έχει σημασία αυτό το γεγονός; Γιατί γίνεται απόπειρα νομιμοποίησης πλαστών, ασφαλτίκων προκηρυξών, όπως είναι αρκετές από τις αναφερόμενες στη γραφολογική εξέταση.

Ακούστε!

Στις 19 και 20 Οκτωβρίου του 1977, μια ομάδα του ΕΛΑ, στην οποία συμμε-

τείχε ο Χρήστος Κασίμης, αποφασίζει να κτυπήσει την ΑΕΓ, εταίρια γερμανικών συμφερόντων. Το χτύπημα ήταν συγκεκριμένη έκφραση διεθνοτικής αλληλεγγύης για τη δολοφονία των αγωνιστών της RAF μέσα στα λευκά κελιά του Σταυρού. Μετά τη δολοφονία του Χρήστου Κασίμη, η ομάδα αυτή του ΕΛΑ πάρει το όνομα «Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασίμης» και στέλνει με ημερομηνία 21.10.77 προκήρυξη, στην οποία εξηγεί τα πραγματικά γεγονότα της 19.10.77.

Η «Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασίμης» προβαίνει στις παρακάτω ενέργειες:

1) Στις 11.12.77 χτυπάει και καταστρέφει ολοκληρωτικά το χώρο όπου φιλάσσονταν τα κινητά συνεργεία κινηματογράφησης και τηλεπικονιωνιών της αστυνομίας, στον Ζωγράφου. Ενα μικρό απόσπασμα της προκήρυξης δημοσιεύει η εφημερίδα «Απογευματινή», που το πήρε από φωτοαντίγραφο της προκήρυξης που είχε σταλεί σε μια από τις τρεις εφημερίδες, «Ελευθεροτυπία» ή «Νέα» ή «Θενός», στις οποίες ο ΕΛΑ έστειλε τις προκηρύξεις του. Ποτέ ο ΕΛΑ δεν έστειλε προκήρυξη σε δεξιά εφημερίδα.

2) Στις 13 Γενάρη του 1979 καταστρέφει ασυρματοφόρο αυτοκίνητο της Αστυνομίας μπροστά από το ΙΣΤ' αστυνομικό τμήμα.

3) Στις 20.10.86 πραγματοποιεί δυναμικό χτύπημα στο ΙΔ' αστυνομικό τμήμα με υπογραφή «Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασίμης του ΕΛΑ». Δηλαδή, η ομάδα υποδηλώνει πλέον τη σύνδεση της με τον ΕΛΑ.

4) Στις 3.4.87 πραγματοποιεί δυναμικό χτύπημα στο ΙΘ' αστυνομικό τμήμα με υπογραφή και πάλι «Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασίμης του ΕΛΑ».

Την περίοδο μετά το 1980, οι μυστικές υπηρεσίες θεωρούσαν ότι η χρονική στιγμή, λόγω αποχώρησης από τον ΕΛΑ του Χρήστου Τσουτσούβη, ήταν κονικοπολιτικά πρόσοφρο προσπάθειας διεύδυνσης στις ένοπλες οργανώσεις. Για αυτό το σκοπό χρησιμοποιούσαν το στρατολογικό πράκτορα Ντάνο Κρυστάλλη, πρώην γραμματέα της Νεολαίας ΕΔΑ. Αυτός αρχίζει να συχνάζει σε μέρη που πίστευε η Ασφάλεια ότι κυκλοφορούν μέλη και εκκολαπτόμενα μέλη ένοπλων οργανώσεων. Και αρχίζει στιγά-στιγά να χτίζει το προφίλ του επαναστημένου νέου.

Πρέπει όμως να κάνει και κάποιες ενέργειες για να τον εμπιστευτούν και να τον πλησιάσουν. Η πρώτη πρακτόρικη ενέργεια που γίνεται από τον Κρυστάλλη, με τη βοήθεια και την κάλυψη της ΚΥΠ, είναι η τοποθέτηση μιας βόμβας στις 3.3.85 στη Γερμανική Πρεσβεία. Η βόμβα φυσικά είναι ανενεργή. Η ομάδα αποκαλείται –προσέχτε– «Επαναστατική Ομάδα Διεθνοτικής Αλληλεγγύης Χρήστος Κασίμης».

Ο Κρυστάλλης βάζει άλλες δύο βόμβες, μία σε συγκέντρωση του Μητσοτάκη και μία στην ΕΡΤ, που είναι και αυτές ανενεργές, φυσικά από κατασκευής. Το ότι είναι ασφαλτίκες αυτές οι ενέργειες αποδεικνύεται και από το εξής γεγονός. Οταν ο Κρυστάλλης συλλαμβάνεται, το 1985, λόγω της ασυνεννοησίας και της σύγκρουσης ανέμεσα στην Ασφάλεια και την ΚΥΠ, στην έρευνα που έγινε στην Εργατική Ένωση της Βορείου Ελλάδας.

Το ότι είναι ασφαλτίκες αυτές οι ενέργειες αποδεικνύεται και από το εξής γεγονός. Οταν ο Κρυστάλλης συλλαμβάνεται, το 1985, λόγω της ασυνεννοησίας και της σύγκρουσης ανέμεσα στην Ασφάλεια και την ΚΥΠ, στην έρευνα που έγινε στην Εργατική Ένωση της Βορείου Ελλάδας.

Ο Κρυστάλλης βάζει άλλες δύο βόμβες, μία σε συγκέντρωση του Μητσοτάκη και μία στην ΕΡΤ, που είναι και αυτές ανενεργές, φυσικά από κατασκευής. Το ότι είναι ασφαλτίκες αυτές οι ενέργειες αποδεικνύεται και από το εξής γεγονός. Οταν ο Κρυστάλλης συλλαμβάνεται, το 1985, λόγω της ασυνεννοησίας και της σύγκρουσης ανέμεσα στην Ασφάλεια και την ΚΥΠ, στην έρευνα που έγινε στην Εργατική Ένωση της Βορείου Ελλάδας.

ται στη γραφολογική εξέταση που διαβίβαστηκε στο δικαστήριο).

Ο Κρυστάλλης, με τις εντολές και την πίεση των μυστικών υπηρεσιών, στην κατεύθυνση αφενός του στόχου της διεύδυνσης και αφετέρου της δημιουργίας συγχώσεων στο κίνημα, κινείται με τη συγγραφή και αποστολή προκηρύξεων, σφετεριζόμενος ενέργειες και τίτλους άλλων οργανώσεων. Ο θάνατος του Χρήστου Κασίμη, η ομάδα αυτή του ΕΛΑ δεν είχε κανένα πρόβλημα να κεφαλαιοποιήσει την πολιτική σημασία τους.

Τελος, είναι χαρακτηριστικό ότι όλες αυτές οι προκηρύξεις γράφτηκαν από την ίδια ασφαλτίκη γραφομηχανή.

Καταλήγω, λοιπόν. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως η γραφολογία της ΕΠΕ στην οποία αναφέρεται στην παρακάτω ενέργεια:

Τη νύχτα της 30-6 προς 1-7-1985, ο ΕΛΑ ανατίναζε ένα αυτοκίνητο, γεμάτο με εμπρηστικό υλικό στο πορτ μπαγκάζ, στην αυλή που είναι μπροστά από το ξενοδοχείο «Απόδλων Παλλάς» στο Καβούρι, όπου έχουν μαντρώσει τους φυσιμένους Αμερικανούς στρατιωτικούς της δημοσιεύσης της ΕΟ 17N. Στο βιβλίο του «Κάκτου», που έχει συγκεντρώσει οι δικαστές της προκηρύξεως της συγκεκριμένης οργάνωσης, συμπεριλαμβάνεται και οι απολογίες της ΕΟ 17N για την προκηρύξεις της συγκεκριμένης οργάνωσης.

Ο ΕΛΑ είχε ανατίναξε ένα αυτοκίνητο τηλεφωνικά και όταν αργότερα έστειλε την προκηρύξη ανάληψης στη δικογραφίας, μαζί με τις πραγματικές προκηρύξεις των οργανώσεων, που αποτελούν έτσι και άλλις ιστορικά ντοκουμέντα, γι' αυτό και εκδοτικές προκηρύξεις. Στη δεύτερη έκδοση του βιβλίου περιλαμβάνεται και επι

■ 35η συνεδρίαση
Δευτέρα, 18.4.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο για να θέσει ένα ζήτημα σχετικό με την κατάθεση Γιαννακούρη για τα αποτυπώματα. Είπε τα εξής (μεταφέρουμε την τοποθέτηση του σε ελεύθερη απόδοση):

Σαν μηχανικός, που έχω τεχνικές γνώσεις που δεν έχετε εσείς, δεν μπορούσα να δεχτώ αυτό που είπε ο κ. Γιαννακούρης, ότι δεν μπορεί να γίνει μεταφορά αποτυπωμάτων. Γιατί ο κ. Γιαννακούρης είπε τρεις διαφορετικές εκδοχές. Οταν τον ρώτησε σχετικά ο εφέτης που κάθεται δεξιά σας όπως βλέπω εγώ, ο κ. Ντούλης, είπε ότι δεν μπορεί να γίνει μεταφορά αποτυπωμάτων χωρίς τη συναίνεση του προσώπου, γιατί ο ιδρώτας

κάθε ατόμου είναι μοναδικός. Ομως, η μέθοδος που περιέγραψε είναι μια χημική μέθοδος ανάδειξης αποτυπώματον, όχι μια μέθοδος ελέγχου DNA. Κάτι δεν πήγαινε καλά μ' αυτή την απάντηση. Στο διάλειμμα, σε μια off the record συζήτηση που έγινε, όταν του επισημάνθηκε ότι το αποτύπωμα μπορεί να μεταφερθεί με μια απλή φωτογραφική μέθοδο, ο κ. Γιαννακούρης είπε πως αυτό δεν γίνεται, γιατί οι αιλακώσεις θα βγουν ανάποδα. Ομως, όποιος έχει στοχειώδεις γνώσεις από κομπιούτερ ξέρει ότι με μια απλή διαδικασία flip ή mirror, όπως λέγεται, παίρνουμε ακριβή εικόνα του αντικείμενου που φωτογραφίζουμε. Οταν ξανάρχισε η διαδικασία και τον ρώτησε σχετικά ο κ. Κωνσταντάκης, ο κ. Γιαννακούρης απάντησε ότι δεν μπορεί να γίνει μεταφορά αποτυπώματος με σφραγιδάκι, γιατί η ροή του ιδρώτα από το δάχτυλο είναι συνεχής, ενώ από το σφρα-

γιδάκι θα ήταν ασυνεχής. Αυτό δεν στέκει λογικά, όπως μπορείτε να καταλάβετε.

Τώρα γιατί ο κ. Γιαννακούρης πήρε αυτή τη θέση; Πιστεύω ότι είχε δυο λόγους να το κάνει. Ο πρώτος είναι η συναδελφική αλληλεγγύη προς εκείνους που έχουν λόγο να κάνουν μεταφορά αποτυπωμάτων. Ο δεύτερος είναι συντεχνιακός. Οπως καταλαβαίνετε, αν απο-

δειχτεί ότι τα αποτυπώματα μπορούν να μεταφέρθουν, η δουλειά που κάνει ο κ. Γιαννακόπουλης υποβαθμίζεται.

Εγώ έκανα μια απλή δουλειά. Εβαλα ένα αποτύπωμα σε ένα χαρτί, ζήτησα από ένα φιλο μου να το φωτογραφίσει και πήγα σε μερικά μαγαζιά από αυτά που βγάζουν σφραγίδες σε μια ώρα. Δεν μπόρεσα να βρω κάπιο ειδικό υλικό, σαν αυτά που σας είχα πει ότι είχα δει στο Internet και έτσι έβιβλα σε ένα απλό σπάσι-

Internet και ετοι εργαζει ενα απλο σφραγιδικο με το αποτυπωμα. Θα σας δειξω, λοιπόν, τι μπορει να γίνει. Με αυτο το σφραγιδικο μπορει να πάει κάποιος και να βάλει το αποτυπωμα παντού. Κοιτάξτε πως. [Ο Τσιγαρίδας πλησιάσε την έδρα και έδωσε στους δικαιοτές το σφραγιδικο με το αποτυπωμα και ένα μικρό καθρέφτη. Διαπιστωσαν έτσι ότι νοτίζοντας λίγο το σφραγιδικο στο χέρι τους (που δεν ήταν και ιδρωμένο) και ακουμπώντας το πάνω στον καθρέφτη, φανέρων το αποτυπωμα που άρχινε]. Μπορει λοιπόν να πάνε κάπου, σε μια γάρφικα για παράδειγμα, να βάλουν σε μερικά σημεία αποτυπώματα και μετά να πάει ο κ. Γιαννακούρης, να τα εμφανίσει και να τα ταυτοποιήσει.

Το δεύτερο που Εάκανα είναι εξίσου απλό. Βλέπετε αυτό το λευκό φύλλο χαρτί. Δεν φαίνεται τίποτα. Έχω αφήσει πάνω του αποτυπώματα με λεμόνι με αυτό το σφραγιδάκι. Κοιτάζτε τώρα τι θα γίνει. [Ο Τσιγαρίδας έβγαλε έναν αναπτήρα και άρχισε να ζεστάνει το χαρτί από κάτω. Σε λίγο, εμφανίστηκε πεντακάθαρα το αποτύπωμα με σκούρο καφέ χρώμα. Είναι η κλασική μέθοδος της κρυμμένης γραφής με λεμόνι, μόνο που

αντί για γραφή εδώ είχε χρησιμοποιηθεί η σφραγίδα με το αποτύπωμα]. Αν λοιπόν πάρει κανές μια προκήρυξη, βουτήξει το σφραγιδάκι στον ίδρωτα και το βάλει πάνω, θα πάει η προκήρυξη στον κ. Γιαννακούρη, αυτός θα εφαρμόσει πάνω της τη χημική μέθοδο που αντιδρά στα αμινοξέα του ίδρωτα και το αποτύπωμα θα εμφανιστεί και θα ταυτοποιηθεί. Εγώ το έκανα αυτό με μια απλή μέθοδο. Αυτοί που κάνουν αυτή τη δουλειά θα έχουν σήγουρα πολύ πιο εξελιγμένες και ακριβείς μεθόδους. Εγώ δεν μπορώ να αποδείξω ότι μετέφεραν αποτυπώματα σε αυτές τις προκηρύξεις, αλλά προσπαθώ να σας αποδείξω ότι μεταφορά αποτυπωμάτων μπορεί να γίνει. Γιατί δεν είναι δυνατόν από 300 προκηρύξεις να βρέθηκαν αποτυπώματα σ' αυτές τις δύο. Σας τα λέω όλα αυτά για να τα πάρετε υπόψη σας.

Οι δικαστές εδείχαν εντυπωσιασμένοι από το απλό περίαμφα που έκανε ο Τσιγαρίδας. Η εφέτης Μ. Χυτήρογλου ζήτησε από τον ίδιο να σφραγίσει το χαρτί με το σφραγίδακι για να δουν αν γίνεται μεταφορά. Οταν αυτός της είπε ότι δεν είναι ιδρωμένο το χέρι του, του υπέδειξε να το σαλιώσει και πράγματι στο χαρτί φάνηκε καθαρά το αποτύπωμα μεταφερμένο με το σφραγίδακι. Χαρακτηριστική ήταν ακόμα η ατάκα του πρέδρου: «Αυτό λέγεται οθέμιτος ανταγωνισμός έναντι του κ. Γιαννακούρη». Ο εισαγγελέας, που αρχικά είχε προσπαθήσει να εμποδίσει τη δήλωση Τσιγαρίδα, με το επιχείρημα ότι πρόκειται για επιστημονικά ζητήματα που πρέπει να είναι μπροστά και ο Γιαννακούρης, εμφανών εκνευρισμένος και ανήσυχος, πρότεινε ομέδως στο δικαστήριο να κληθεί ο Γιαννακούρης.

Ο Κ. Αγαπίου ζήτησε το λόγι για να πει πως δεν υπάρχει κανένας λόγος να κληθεί ο Γιαννακούρης, γιατί αυτά τα ζητήματα είναι απαντημένα από πολύ παλιά. Είναι από δεκαετίες γνωστό ότι αποτυπώματα μπορούν να μεταφερθούν. Το ζήτημα δεν είναι αν μεταφέρθηκαν αποτυπώματα στις συγκεκριμένες προκηρύξεις, αλλά ότι αυτές παρουσιάζονται σαν πρωτότυπα, ενώ είναι ένα από τα χιλιάδες αντίγραφα που αναπαράχθηκαν με πολύγραφο και μοιράστηκαν. Ενδεχομένως όχι μία αλλά τριάντα πέντε τέτοιες προκηρύξεις να έχουν περάσει

και από τα δικά μου χέρια, είπε. Εκείνο που δεν απαντιέται είναι πρώτον ότι αυτές οι προκρήψεις παρουσιάστηκαν μετά από 25 χρόνια, δεύτερον ότι ο κ. Γιαννακούρης λέει ότι για πρώτη φορά τις είδε το 2002 και τρίτον ότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να λέει πού και πότε βρέθηκαν.

Το δικαστήριο επιφυλάχτηκε να αποφασίσει στην πρόταση του εισαγγελέα για εκ νέου κλήτευση του Γιαννακούρη. Και ενώ είχε δημιουργηθεί ένα κλίμα, ζήτησε το λόγο ο Κανάς για να καταγγειλεί τον Τσιγαρίδα και το κίνημα αλληλεγγύης! Εδώ –είπε– είναι δικαστήριο που δικάζει εγκλήματα και όχι χώρος για πειράματα και σεμινάρια. Τα πειράματα τα κάνει ο Τσιγαρίδας για να πουλάει επαναστατικότητα και να βγαίνουν να τον στηρίζουν σαν αγωνιστή ο Γιαννόπουλος, ο Γώτης και το υπόλοιπο «συνεργατικό κίνημα», που στηρίζει το κατηγορητήριο!!!

Τα συμπεράσματα τα αφήνουμε στον αναγνώστη.

Στη συνέχεια, στο δικαστήριο διαβάστηκαν διάφορα έγγραφα που κατέθεσαν οι κατηγορούμενοι. Τα περισσότερα ήταν τα δημοσιεύματα του Σ. Βορίνα στην «Αυριανή» και τα έγγραφα που αποκαλύφτηκαν μετά, σχετικά με την ταυτότητα του «Τζορτζ» (σε έγγραφο της Αντιτρομοκρατικής το ψευδώνυμο αυτό αποδίδεται σε κάποιον Αραβιά ονόματι Τζαμάλ Νταρβίς). Το δικαστήριο πέρασε στο ντούκου το αίτημα να κληθεί ως μάρτυρας ο Σ. Βορίνας, εμμένοντας

στην προηγούμενη απόφασή του που ελεγε ότι θα κληθεί «αν προκύψε». Προφανώς... δεν προέκυψε. Ετσι, θα αρχίσουν να καταθέτουν οι μάρτυρες υπεράσπισης με πρώτους αυτούς του Χρ. Τσιγαρίδα.

■ 36η συνεδρίαση
Τρίτη, 19.4.05

Ο Βασιλείης Πισσιάς ήταν ο πρώτος μάρτυρας υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα που κλήθηκε να καταθέσει. Δήλωσε εξαρχής ότι οι λόγοι της παρουσίας του στο δικαστήριο είναι η προσωπική εκτίμηση προς τον Χρ. Τσιγαρίδα και την πολιτική του διαδρομή. Πέραν αυτών, το ίδιο το κατηγορητήριο επέβαλε την παρουσία του, πρώτο γιατί πάσχει ως τέτοιο και δεύτερο γιατί είναι φορτισμένο από πολιτική σκοπιμότητα και είναι ενταγμένο σε μια στρατηγική που θα τη λέγαμε υπεραπλαντική. Αναφέρθηκε αμέσως σε άρθρο στο τελευταίο φύλλο της «Μοντ Ντιπλοματίκ», σύμφωνα με το οποίο οι μυστικές υπηρεσίες των δυτικών χωρών κατασκευάζουν ενόχους από απλούς υπόπτους. Αναφέρθηκε, ακόμα, στον τρόπο που γίνεται αυτή η δίκη, εν κρυπτώ κυριολεκτικά, αφού είχε προηγηθεί μια περίοδος τρομούστεριάς.

Αφού αναφέρθηκε στην ανάληψη της πολιτικής ευθύνης από τον Χρ. Τσιγαρίδα, ο Β. Πισσίας ασχολήθηκε επί μακρόν με τη φυσιογνωμία του ΕΛΑ και την ένταξή του στο πλαίσιο των οργανώσεων πολιτικής βίας ανά τον κόσμο. Ο ΕΛΑ –είπε- άσκησε μια εξαιρετικά χαμηλής έντασης πολιτική βία, επιλέγοντας στόχους συμβολικής σημασίας, με σκοπό την ανάδειξη της ανογκαιότητας της επαναστατικής βίας. Συνόδευε τις ενέργειες αυτές με συγκεκριμένο πολιτικό λόγο, που πατούσε στη συγκυρία εκείνης της περιόδου, ελληνική και διεθνή. Εκείνη η εποχή περιλάμβανε την πολιτική παρέμβαση με βίασιο τρόπο, σε αντίθεση με τις επιλογές της θεσμικής αριστεράς. Δεν πρέπει, λοιπόν, να απαξιώνεται αυτή η δράση, να της αποδίδεται η βιαίοτητα ως εγγενές χαρακτηριστικό και στους πρωταγωνιστές της να αποδίδεται ο χαρακτηρισμός των εγκληματών ή των βιαο-

κτητήριος των εγκαταστάσιων των ραφήδων. Οι πρωταγωνιστές είναι έλλογοι, έχουν σκοπό και οι πράξεις τους είναι πολιτικά νοηματοδοτημένες. Ετσι πρέπει να δούμε έναν άνθρωπο που λέει «ναι, εγώ ήμουν, αναλογικάνω την ευθύνη της συμμετοχής μου». Πρόκειται για πολιτική δράση και πρέπει να δούμε το νόημα που προσέδιδε αυτός στη συμμετοχή του. Αυτό το νόημα ο μάρτυρας περιέγραψε με μια εκτεταμένη αναφορά στις κοινωνικές συγκρούσεις και στη βία που διαπερνά τις καπιταλιστικές κοινωνίες, μολονότι οι ίδιες διακηρύσσουν ότι πορεύονται με μια αρμονία για την οποία φροντίζουν οι θεσμοί της. Σύμφωνα με τις στατιστικές, οι έλογες κοινωνίες, αυτές του θετικού δικαίου, βαρύνονται με 400 θανάτους στο εκατομμύριο, οι μεσαιωνικές κοινωνίες με 150 θανάτους στο

εκατομμύριο και εκείνες που τις αποκαλούμε βάρβαρες με 90 θανάτους στο εκατομμύριο. Γ' αυτό και είναι υποκρισία να χαρακτηρίζονται εγκληματικές οι οργανώσεις πολιτικής βίας και ιδιαίτερα αυτές σαν τον ΕΛΑ που τήρησαν ένα χαμηλό επίπεδο έντασης.

Απαντώντας σε ερώτηση του προέδρου, ο Β. Πισσίας αναφέρθηκε στην πολιτική φυσιογνωμία του ΕΛΑ και στο μοντέλο συγκρότησης του, που ήταν αυτό της αυτονομίας και της οριζόντιας διασύνδεσης των πυρήνων, όπως προκύπτει από τα ιδεολογικοπολιτικά του κείμενα. Ο εισαγγελέας (συνεπικουρούμενος κάποια στιγμή και από τον πρόεδρο) προσπάθησε να φέρει τη συζήτηση στην έννοια της πολιτικής ευθύνης που ανέλαβε ο Τσιγαρίδας, υπονοώντας ότι ανάληψη πολιτικής ευθύνης για τον ΕΛΑ συ-

νεπάγεται και ευθύνη για τις πράξεις του. Η απάντηση του μάρτυρα ήταν ότι όπως δεν μπορεί ένα στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, που αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη γι' αυτό το κόμμα, να κατηγορείται για τα σκάνδαλα ενός υπουργού, έτσι δεν μπορεί και τα μελη μιας οργάνωσης πολιτικής βίας να κατηγορούνται συλλίβδην για τις ενέργειες αυτής της οργάνωσης, χωρίς αποδείξεις για τη συμμετοχή τους σε καθεμιά ενέργεια.

Θρωπός που δεν ήταν ειδικά εκπαιδευμένος. Οι ενέργειές του ήταν πιο χαμηλής έντασης αλλά πολύ περισσότερες και λειτουργούσαν με έναν αρκετά αυτόνομο τρόπο. Υπήρχαν και άλλες διαφορές με τη δράση άλλων οργανώσεων. Για παράδειγμα, ο ΕΛΑ έβγαζε προκρύπτεις και τις μοιράζε σε αρκετούς χώρους. Δουλευεις με έναν τρόπο που θύμιζε την ιταλική «αυτονομία».

Ο Χρ. Τσιγαρίδας –είπε ο Ν. Γιαννόπουλος– στο κλίμα του 2002-3, πήρε την πολιτική ευθύνη της δικής του συμμετοχής στον ΕΛΑ. Ήταν μια επιλογή πολιτικά, ηθικά, αξιακά και οξειδπανη και ορθή. Πολιτική συμμετοχή σε γενικές γραμμές σημαίνει να συμφωνείς με τη γραμμή μιας οργάνωσης και να στηρίζεις πολιτικά τη δράση αυτού του χώρου. Αυτό που αντιστοιχεί στον Χρ. Τσιγαρίδα είναι αυτό που έχει πει ο ίδιος για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Ο μάρτυρας χαρακτήρισε σκάνδαλο την καταδικαστική απόφαση για τον Χρ. Τσιγαρίδα με βάση τη λογική της συλλογικής ευθύνης και αίσχος την διαιτησία την οποία απέφερε για τους άλλους κατηγορούμενους. Αναφέρθηκε στο περιεχόμενο του βουλεύματος με βάση το οποίο γίνεται αυτή η δίκη. Μήπος για τον Μ. Κασήμ και αναλυτικότερα για τον Γ. Σερίφη και τις συνεχείς διώξεις ενώ δεν παρελειψε να αναφερθεί στον παραλογισμό του χαρακτηρισμού των κτηρίων στα οποία έγιναν οι εκρήξεις ως εγκαταστάσεων κοινής αφελείας, που είχε σαν στόχο να μη θεωρηθούν παραγενούμενα τα συγκεκοιμένα αδικηματα.

Οι ερωτήσεις του προέδρου, περιλαμβάνοντας αναπτυγμένους συλλογισμούς, κατέτειναν εμμέσως στην υπεράσπιση της συλλογικής ευθύνης. Με ένα δισχωρισμό ανάμεσα στη συλλογική ευθύνη που παρουσιέρει τα μέλη μιας οικογένειας ή μιας κοινωνικής ομάδας, την οποία χαρακτήρισε απαράδεκτη, και στη

συλλογική ευθύνη που αφορά τα μελή μιας οργάνωσης που ενώθηκαν για να έχουν μια συγκεκριμένη δράση. Ο Ν. Γιαννόπουλος απάντησε αναλυτικά και σωστά, φέρνοντας παραδείγματα από τις μετεμφυλιακές διώξεις σε βάρος των κομμουνιστών. Παρενέβη και ο Χρ. Τσιγαρίδας για να θυμίσει στον πρόεδρο ότι στην τελευταία γενική συνέλευση της Ενωσης Δικαιοστών ακούστηκαν φωνές ενάντια στη συλλογική ευθύνη, ενώ όταν πρόκειται για τους κατηγορούμενους αυτό θεωρείται λογικό. «Δεν είναι έτοι, κ. Τσιγαρίδα –απάντησε ο πρόεδρος– για μας λένε ότι είναι μεγάλο πισσοστό οι διεφθαρμένοι».

Ο εισαγγελέας με τις ερωτήσεις του προσπαθούσε να αμφισβήτησε την έν-
νοια της αυτονομίας στο μοντέλο λει-
τουργίας του ΕΛΑ, αποκαλύπτοντας μια
απίστευτη άγνοια στοιχειώδων εννοιών,
πράγμα καθόλου παραδέξιο για έναν άν-
θρωπο που προφανώς δεν είχε καιμά
επαφή με τα κινήματα της Αριστεράς.
Ομως, στη δικογραφία υπάρχουν τα «Χη-
μικά Λιπάσματα» και άλλα ιδεολογικο-
πολιτικά κείμενα του ΕΛΑ, και θα περί-

μενε κανείς οι δικαιοτές, αφού έχουν σκοπό να υπεισέλθουν σε τέτοια ζητήματα, να μπουν στον κόπο να τα διαβάσουν.

Η εφέτης Μ. Χυτήρογλου υπήρξε απόλυτα συγκεκριμένη και εύστοχη. Και σε ερωτήσεις που ζητούσαν διευκρινίσεις για το πώς αναπτυσσόταν η δράση του ΕΛΑ στο μαζικό κίνημα και στο ζήτημα της συλλογικής ευθύνης, βάζοντας τον προβληματισμό ότι η συμμετοχή κάποιου στον ΕΛΑ δεν σημαίνει ενθάρρυνση των υπόλοιπων να διαπράξουν αδικήματα, δεδομένου ότι όλα τα μέλη του ΕΛΑ δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους και ειδικά ο Τσηγαρίδος -όπως ο διος δηλώνει- ήταν γνωστός μόνο σε ελάχιστους. Με την παραπήρηση της αυτή αφικισθήτησε ευθέως την «ψυχική συνδρομή», που εφευρέθηκε από το προηγούμενο δικαιοτήριο, προκειμένου να επιτευχθούν καταδίκες

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Με ιδιαίτερη συγκίνηση και δάκρυα στα μάτια, πληροφορθήκαμε την μεγάλη απόφαση: Ο ΟΑΣΘ (Οργανισμός Απάνδρωπου Στοιβάγματος Θυμάτων) αντικαθιστά τα γδαρμένα και σκουριασμένα σαράβαλά του με νέα, σύγχρονα λεωφορεία. Σύμφωνα με ανακοίνωση του οργανισμού, ως το 2007 θα έχουν αντικαθασταθεί τα λεωφορεία δωδεκαετίας [ζήσε Μάρη μου]. Βέβαια μέχρι τότε θα έχουν παλιώσει και τα υπόλοιπα, αλλά αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Ως τότε βλέπουμε...

Ο ΟΑΣΘ Ιδρύθηκε το 1957 με νόμο που παραχωρούσε την εκμετάλλευση των αστικών συγκοινωνιών της Θεσ/νίκης ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΑ για 24 χρόνια [ανανεώσιμα] σε μια χούφτα ιδιοκτήτες λεωφορείων. Οι οποίοι βάζοντας 30.000 δρχ. έγιναν μέτοχοι του ΟΑΣΘ. Εκτοτε, λειτουργεί σαν οργανισμός κοινής ωφέλειας [hesse mesal], καλύπτοντας τις ζημιές του από την τοέπι των φορολογιμένων [το 1974, παρά το έλλειμμα των εκατό εκατομμυρίων, οι μέτοχοι του μοιράστηκαν κέρδος 53.000.000 δρχ!] και το έλλειμμα φυσικά πλήρωσαν οι ιδιαγενείς]. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες του είναι πανάθλιες [κάτι που ομολογούν οι πάντες] και η συμπεριφορά πολλών υπαλλήλων του αχαρακτήριστη. Δεν πάνε πολλά χρόνια από τότε που ξυλοκοπήθηκε αγανακτισμένος επιβάτης από οδηγούς και σταδμάρχες με καδρόνια (!), όταν πήγε να διαμαρτυρθεί στο τέρμα της γραμμής 56!

Ωστόσο, ο οργανισμός εκουχγρούζεται με νέα λεωφορεία κι αυτό είναι κάτι που μας φέρνει δάκρυα χαράς και συγκίνησης στα μάτια, όπως και η τιμή του εισιτηρίου και οι παρεχόμενες υπηρεσίες με τα πυκνότατα δρομολόγια. Τι κι αν οι οδηγοί δεν ξέρουν να χειρίζονται τη ράμπα των ελάχιστων λεωφορείων για ΑΛΜΕΑ; Το δέμα είναι ότι τα λεωφορεία υπάρχουν. Τι κι αν φτιάχτηκαν λεωφορειολωρίδες, για να βγαίνουν με τσαμπουκά απ' έξω τα λεωφορεία; Τι κι αν οι οδηγοί συμπειριφέρονται σαν καρδινάλιοι στο πόπολο; Το δέμα είναι ότι ο ΟΑΣΘ προχωράει στη νέα χιλιετία, εναρμονισμένος στις απαιτήσεις των καιρών. Όλα τα άλλα είναι άδιλες διαδόσεις των κομμουνιστών...

* Πέρα από το ότι δεν έχει να επιδείξει τίποτα σοβαρό το ΥΠ.ΠΟ. ένα χρόνο τώρα [εκτός από το ξεπούλημα της Ακρόπολης στους διαφημιστές], άρχισε τις πατροπαράδοτες διπλωδεσίες [αλήθεια, την κυρα-Ξαφά του Μητσοτάκη την δυμάστε]: Γρηγόρης Βαττινός, Σταύρος Ξαρχάκος, Γ. Σακελλαράκης και Γ. Κουμεντάκης οι νέοι διπλοδεσίτες. Και εις άλλα με υγεία.

* Στις 10/12/1990 εφτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν την αποφυλάκιση των χουντικών! Ανάμεσά τους κι ο νυν υφυπουργός πολιτισμού Πέτρος Τατόγλης. Εποι, για να μην δημιουργούνται απορίες άνευ λόγου και για να μην νομίζουν κάποιοι ότι ταΐζοντας αδιάκοπα κουτόχορτο το πόπολο, πετυχαίνουν την πολυπόδητη απώλεια της μνήμης του...

* Και μιας και δυμηδήκαμε τα παλιά, η Μπομπολεσταιρεία "Ακτωρ" που ίδρωσε για να πάρει την έγκριση [πιστοποιητικό διαφάνεια] για την ανέγερση του νέου δημαρχείου Θεσσαλονίκης, είχε χτυπηδεί την 5/3/2000 από τους "Επαναστατικούς Πυρήνες".

* 20.000 IX κατάσχονται κάθε χρόνο, λόγω αδυναμίας πληρωμής των δόσεων από τους αγροταρτές τους. Ωστόσο, φέτος δα κυκλοφορήσουν περίπου 270.000 νέα αυτοκίνητα, μπουρδελοποιώντας περαιτέρω την κυκλοφορία. Αυξήθηκε όμως και η πώληση δίτροχων κατά 22% με τη Χόντα να κρατάει τα πρωτεία.

* 2.500 άτομα συνωστίστηκαν και διαγκωνίστηκαν για 110 δέσεις, μόλις πληροφορήθηκαν πως το Ψυχιατρείο Θεσ/νίκης θα προσλάβει άτομα. Της τάνασου. Και οι υπόλοιποι άνεργοι στο ψυχιατρείο θα καταλήξουν, αλλά δί' άλλων διεργασιών.

* Πριν λίγο καιρό, ο καλός μας νομάρχης επισκέφτηκε την Κίνα. Αυτό τον καιρό, παραπρετάται μια οργανωμένη πανστρατιά από τον τύπο της Θεσ/νίκης κατά των κινέζων και των εμπορικών προϊόντων τους. Λέτε να συνδέονται τα δυο; Αντε καλέ, με τέτοιους αντιρατσιστές τοπικούς άρχοντες! Το δέμα είναι μεγάλο για να αναλυθεί εδώ, αλλά οι σκέψεις κι οι απαντήσεις είναι εύλογες για όσους δεν μασάνε κουτόχορτο. Κι ευτυχώς επί του προκειμένου είναι πολλοί...

* Παγκόσμια πιέρα βιβλίου σήμερα και ο κεντρικός δήμος της πόλης ανακοίνωσε ότι δια μοιράσει χίλια βιβλία σε σχολεία. Μόνο που σήμερα, δήμος και σχολεία είναι κλειστά. Να είμαστε σαφέστεροι, παρακαλώ.

* "Σε λίγα χρόνια η Θεσσαλονίκη θα είναι το Μιλάνο των Βαλκανίων". Αντώνης Δούδος [πρόεδρος συνδέσμου εξαγωγέων Βόρειας Ελλάδας]. Πέρασαν 15 χρόνια από τότε που έκανε αυτή την δήλωση, η οποία είναι εγγεγραμμένη μαζί με πλείστες όσες άλλες στο "Εθνικό Κοτσανολόγιο" που τηρεί με δρασκευτική ευλάβεια η Κοκκινοσκουφίτσα. Δεν είναι καιρός να κριθεί και να λάβει τα δέοντα;

* Μας δυμίζει πολύ μιαν άλλη...εγγραφή στο Εθνικό Κοτσανολόγιο, εκείνη του Γιώργου Νταλάρα που έλεγε ότι το νταμάρι της Τριανδρίας θα γίνει το Ηρώδειο της Θεσσαλονίκης. No comment commandante.

* Γιατί φωνάζετε για τα κοπρόσκυλα που λυμαίνονται το δημόσιο; Ο πατέρας του Τζουζέπε Βέρντι, αν και αγράμματος, ήταν βοηθός του δημάρχου. Παλιά και έωλη η ιστορία...

* "Το χέρι τρέμει, ο πυρετός, ξεχάστηκα πολύ, ασάλευτο ένα μαραμπού στην όχημα να κοιτάζω.

Κι έτσι καθώς επίμονα κι εκείνο με κοιτά, νομίζω πως στη μοναξιά και στη βλακεία του μοιάζω" [Νίκος Καθβαδίας—"Μαραμπού"].

Κοκκινοσκουφίτσα

σε εξοντωτικές ποινές. Ο εφέτης Λ. Ντούλης έκανε κρίσιμες ερωτήσεις πρακτικού περιεχόμενου, όπως για παράδειγμα αν εκείνοι που δούλευαν τους πιο λυγράφους του ΕΛΑ άφηναν τα αποτυπώματά τους στις προκηρύξεις, αν ζευγάρια συζύγων μπορούσαν να συμμετέχουν σε μια οργάνωση σαν τον ΕΛΑ, αν χρειάζονταν ειδικές γνώσεις για να κατασκευαστεί μια βόμβα, αν τα ρολόγια έπρεπε να είναι υποχρεωτικά ρωσικά κλπ. Οι απαντήσεις του μάρτυρα ήταν σαφέστατες σε όλα τα ερωτήματα.

Ερωτήσεις στον Ν. Γιαννόπουλο υπέβαλε και ο Κ. Αγαπίου, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στον μάρτυρα να αναφέρθει στη σκευωρία που στήθηκε ενάντια στον Αγαπίου και στη συγκυρία που επέτρεψε να υλοποιηθεί αυτή η σκευωρία, η οποία εκκαλαπτόταν επί χρόνια, όπως και να αξιολογήσει πρόγραμμα που εμφανίστηκαν ως «τεκμήρια ενοχής», όπως οι περιβόλτες προκρύζει.

Απαντώντας σε σχετική ερωτήση του Χρ. Τσιγαρίδα, ο Ν. Γιαννόπουλος είχε την ευκαιρία να εξηγήσει αναλυτικά γιατί η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη συμμετοχή στον ΕΛΑ δεν μπορεί να λειτουργεί επιβαρυντικά για τους άλλους κατηγορούμενους που δεν έχουν καμιά σχέση με τον ΕΛΑ.

Τελευταίος στη σειρά από τους μάρτυρες υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδας ήταν ο Πέτρος Γιώτης, ο οποίος έγινε δεκτός με το... αναμενόμενο σόου Κανά, ο οποίος διάβασε ένα «ειδικό» υβρεολόγιο (περιλαμβάνοντας και τον Γεράσιμο Λιόντο!), προκαλώντας ειρωνικά μειδιάματα στους δικαστές. Αυτή τη φορά, όμως, υπήρχε κόδος στο ακροατήριο, που έσπασε σε ηχηρά γέλια και ειρωνικά χειροκροτήματα, ενώ κάποιοι ακούστηκαν να φωνάζουν «γεια σου βλαχοδήμαρχε». Η Άλεκα Ζορμπαλάνη, φανερά οργισμένη, έκανε μια δηλώση καταδίκης της συμπειριφοράς του Κανά έναντι των μαρτυρών υπεράσπισης, ενώ πρόεδρος και εισαγγελέας χειροκρήτηρισαν τη συμπειριφορά Κανά απαράδεκτη. Ο Π. Γιώτης, ψύχραιμος και χαμογελαστός είπε πως αν ήταν χριστιανός θα έλεγε για τον Κανά πως «φωραίνει Κύριος σαν βούλεται απωλέσαι». Επειδή είναι άθεος, περιοριζεται να θυμίσει μια παλιά κινέζικη παροιμία που λέει ότι «όταν το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι, ο ήλιος κοίταζε το δάχτυλο». Και ξεκίνησε την κατάθεσή του.

Αρχικά, η κατάθεση περιστράφηκε γύρω από το ζήτημα της «πολιτικής αυτονομίας» αυτόνομων ομάδων, που συνεννόνησαν σε μια κοινή ιδεολογική και πολιτική βάση και δρουν αυτόνομα. Για να μπρέσει, όμως, αυτό να γίνει πράξη, θα πρέπει αυτές οι ομάδες να είναι και αυτοδύναμες επιχειρησιακά. Δηλαδή, να έχουν τα μέσα να δράσουν αυτόνομα στους τομείς δράσης της οργάνωσής τους. Για παράδειγμα, να έχουν τη δυνατότητα να βγαλούν μια προκήρυξη και να κάνουν μια βίαιη ενέργεια, περιφρουρώντας την.

Από την πλευρά του αναπληρωτή εφέτη κ. Πελεκάνου, που έκανε τις σχετικές ερωτήσεις, υπήρξε επιμονή [η σχετική συζήτηση κράτησε για περισσότερο από μισή ώρα], αλλά έγινε φανερή και μια αδυναμία κατανόησης μιας λειτουργίας που δεν στηρίζεται σε ένα μοντέλο αρχηγηκό ή προφανιδικό, που είναι το κυριάρχο μοντέλο οργάνωσης της αστικής κοινωνίας. Το γεγονός αυτό σημειώθηκε από το μάρτυρα, που χρειάστηκε να καταφέρει σε αρκετά παραδέγματα για να γίνει σοφές το ζήτημα.

Μια όλη ενότητα ερωτήσεων αφορούσε το ερώτημα αν ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του το 1995 ή αν πρόκειται για μια ανα

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΕΡΙΟΥ

Στα σκουπίδια ο βασικός μέτοχος

Ηειδηση μας βρήκε στο κλείσιμο της εφημερίδας. Αφήσαμε, λοιπόν, τη μικρή ανάλυση στη σελίδα 3 και συμπληρώνουμε εδώ τα υπόλοιπα. Ο νόμος για το βασικό μέτοχο πήγε και επισήμως στα σκουπίδια. Η κυβέρνηση έδωσε με δυο μέρες καθυστέρηση στη δημοσιότητα επιστολή του γενικού διευθυντή περιφερειακής πολιτικής της Κομισιόν Γκρόχαμ Μίντους (τόσο στο φτύσιμο έχουν το ελληνικό κράτος που δεν μπήκε στον κόπο ο αρμόδιος επίτροπος να υπογράψει την επιστολή), ο οποίος απειλεί με κόψιμο κονδυλίων για έργα που έχουν επηρεαστεί ή θα επηρεαστούν από το νόμο 3310/2005 (είναι ο νόμος της κυβέρνησης Καραμανλή για το βασικό μέτοχο), αλλά και από το νόμο 3021/2002 (ο ανάλογος νόμος της κυβέρνησης Σημίτη), για τον οποίο ο γραφειοκράτης των Βρυξελών δηλώνει ότι «η Επιτροπή επιφυλάσσεται να ξεκινήσει τις διαδικασίες... αν λάβει πληροφορίες ότι συμμετέχοντες σε διογωνισμό έχουν αποκλειστεί από διαδικασίες δημοπράτησης και

ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων βάσει αυτού του νόμου».

Αρέσως μετά, η κυβέρνηση προσανήγγειλε ουσιαστικά την τροποποίηση του νόμου ώστε να είναι συμβατός με τις απαιτήσεις της Κομισιόν, ενώ οι Πασόκοι ξεσπάθωσαν κατά της κυβέρνησης. Τα σκάγια αυτούς δεν τους πάνε, γιατί μάλλον δεν θα βρεθούν κάποιοι να καταγγείλουν το δικό τους νόμο, αφού τότε το ΕΣΡ μοίραζε αφειδώς πιστοποιητικά διαφάνειας. Οσο για τον Παυλόπουλο, συμπεριφέρεται σαν να μη τρέχει τίποτα, αλλά ξέρει πολύ καλά ότι πλέον τον έχουν στο φτύσιμο και οι άσπονδοι φίλοι του στην κυβέρνηση. Οχι μόνο έκανε γαργάρα τις... τσαμπουκαλίδικες δηλώσεις περί υπεράσπισης του Συντάγματος με κάθε κόστος, αλλά δεν έχει καν τη στοιχειώδη ευθύξια να παραπτηθεί.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι η κυβέρνηση Καραμανλή κατέγραψε μια βροντώδη ήττα. Η ξεφτίλα, όμως, είναι ολόκληρου του πολιτικού συστήματος και του ελληνικού κράτους.

οποίο συμμετέχειν και δικαστές, θέτοντας και αυτοί υποψηφιότητα για... δωρεάν διακοπές. Περνώντας πάλι στη σοβαρότητα, ο Π. Γιώτης έκλεισε την κατάθεσή του με λίγα λόγια που -όπως είπε- «έχει και στο προηγούμενο δικαστήριο: Ο Χρήστος Τσιγαρίδης προσωποποεί μερικές από τις καλύτερες παραδόσεις του κομμουνιστικού κινήματος και προσωπικά αισθάνομαι περήφανος ως κομμουνιστής».

Στη συνέχεια κατέθεσαν τρεις μάρτυρες υπεράσπισης του Α. Κανά, που αναφέρθηκαν στην προσωπικότητά του, τις συνήθειές του, την κοινωνικότητα και τις επαφές του με τον κόσμο, στον άτυχο γάμο του με την Κυριακίδην και στις απειλές που αυτή εκτόξευε εναντίον του. Κυκλοφορούσε στα καφενεία των Κιμωλιατών και φώναζε ότι «Κανάς ήταν στη 17 Νοέμβρη», κατέθεσε χαρακτηριστικά μια μάρτυρας.

Στο δικαστήριο έχει προκύψει μια εμπλοκή με τους μάρτυρες υπεράσπισης των κατηγορούμενων (πλήν Τσιγαρίδη που οι τρεις μάρτυρες του ολοκλήρωσαν τις καταθέσεις τους). Δεύτερος στη σειρά είναι ο Κ. Αγαπίου, ο οποίος με μια μακροσκελή δήλωση που διάβασε στο δικαστήριο είπε πως αρχικά επιφυλάχτηκε να καλέσει μάρτυρες, λόγω της αντιμετώπισης που είχαν από το προηγούμενο δικαστήριο, στη συνέχεια έκρινε πως αυτός ο λόγος εξελίπει και απευθύνθηκε στους μάρτυρες που είχε καλέσει στην προηγούμενη δίκη. Έχω -είπε- έναν κατάλογο με 20 μάρτυρες, όμως εγώ κρίνω ότι δεν υπάρχει λόγος να τους καλέσω να καταθέσουν, γιατί τα περισσότερα ζητήματα απαντήθηκαν. Παρέδωσε τον κατάλογο στους δικαστές λέγοντάς τους να τους καλέσουν αυτοί, αν το κρίνουν απαραίτητο. Ο πρόεδρος του συνέστησε να μην απεμπολεί υπερασπιστικά του δικαιώματα, γιατί το δικαστήριο καλεί μάρτυρες μόνο αν προκύψει ανάγκη από τη διαδικασία. Ο Γ. Σερίφης είπε πως οι δικοί του μάρτυρες θα έρθουν να καταθέσουν, όμως είναι τελευταίος στη σειρά και πρέπει να τελειώσουν πρώτα οι μάρτυρες των υπόλοιπων κατηγορούμενων, γιατί δεν είναι σωστό να ανακατεύονται οι μάρτυρες. Για την Παρασκευή έχουν κληθεί μερικοί μάρτυρες του Κανά, όμως πρόβλημα θα υπάρξει ενδεχομένως Δευτέρα και Τρίτη και ο πρόεδρος προειδοποίησε ότι το δικαστήριο θα αναγκαστεί να διαβάσει τον κατάλογο που του παραδόθηκε και αν όλοι οι μάρτυρες είναι απόντες θα κηρύξει το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1-10 Απριλίου 2005

Σε κάθε φεστιβάλ πάντα Σεμπιστεύομαι αυτά που ψιθυρίζονται στους διαδρόμους παρά τα πρωθυπουργεία από τα έντυπα φυλλάδια που κυκλοφορούν στις τοσάντες των σινεφιλ. Πάντα ακολουθώντας τη συγκίνηση των μη ειδικών και συχνά βγαίνων κερδισμένη. Πλουτισμένο με κινηματογραφικά ντοκουμέντα το 7ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης γέμισε τις αίθουσες εικόνες και αιωρούμενα ερωτήματα για την δυτική μας ενημέρωση. Ο κιν/φος verité - γόνος του Tziga Vertof (Kino Pravda) έναν αιώνα αργότερα - συγκινεί, ταρακούναει συνειδήσεις και ανοίγει προσπικές πολύ περισσότερο από οποιαδήποτε ταινία μυθοπλασίας... μια και τίποτε δεν είναι πιο συγκλονιστικό από την ίδια την πραγματικότητα.

Επιγραμματικά παρουσιάζουμε κάποιες απ' τις δουλειές που βρήκαμε αξιόλογες (συνολικά προβλήθηκαν 125), για να δείξουμε ότι αυτό το Φεστιβάλ δεν αποτελεί είναι απλό θεσμό. Τέχνης για τα «μυημένα» μάτια αυτών που έχουν την πολυτελεία ν' ασχολούνται με τον κινηματογράφο, αλλά ένα πραγματικό σχολείο αντιπληροφόρησης για ότι συμβαίνει έξω απ' την πόρτα μας.

Μια ματιά στην καρδιά της Αρεικής από τον Houbert Sauper προμήνυε τον «Εφιάλτη του Δαρβίνου». Ενα επιστημονικό πείραμα με την εισαγωγή της πέρκας του Νείλου στη λίμνη Βικτόρια αφανίζει όλα τα άλλα είδη φωκιών, μετατρέποντάς την σε κέντρο ιχθυοβιομηχανίας. Ο βιότοπος της λίμνης που έθερψε για αιώνες τους κατοίκους της χώρας έχει γίνει μια χαρούζα που «παράγει» πέρκα! Ενώ δίπλα, στην ύπαιθρο της Τανζανίας ο λιμός θερίζει, κάθε μέρα πρωθυπουργόνται με ρώσικα μεταγωγικά 500 τόνοι φιλέτων πέρκας για να ταΐσουν 2 εκατομμύρια ευρωπαίους καταναλωτές. Οι σύγχρονοι αποικιοκράτες στέλνουν «ανθρωπιστική βοήθεια» για να λύσουν το πρόβλημα της πείνας, ενώ προηγήθηκε στους εγκεφάλους των απόκληρων (παιδιά με πνευματική κινητική αναπηρία, ψυχική ασθένεια, γενετικά σύνδρομα ή απλά παιδιά του δρόμου). Με αφορμή τη συμβολική ταφή -από την Αυστριακή κυβέρνηση- 700 εγκεφάλων που ανεβρέθηκαν σε βάζα στα υπόγεια νοσοκομείου της Βιέννης το 1998, αποκαλύπτεται με ανατριχιαστικό τρόπο όχι μόνο η συστηματική θανάτωση αδυνά-

στα κατεχόμενα, βασισμένη κυρίως στην ηθική παρά στην πολιτική στράτευση, η πάλη τους καταρχάς μέσα στην οικογένεια και κατόπιν στην κοινωνία, η μεταστροφή τους από πατριώτες σε αρνητές και η μαζικοποίηση του κινήματος που αριθμεί πια πάνω από 200, είναι θέματα που ελάχιστα απασχόλησαν τα δικαία μας ΜΜΕ.

Στο «3 δωμάτια μελαγχολίας» της Φλανδρής Rijo Honkasalo, ένα φίλμ ποιητικά δοσμένο που παραπέμπει στον Ταρκόφοκι, βλέπουμε σκηνές από τη στρατιωτική εκπαίδευση ορφανών και παιδιών του δρόμου -ηλικίας 10-12 χρονών- από τη Ρώσικη Ακαδημία Πολέμου σ' ένα απομονωμένο νησί και τη διασκαλία του μίσους απέναντι στον τωρινό εχθρό, τους Τσετσένους. Η σκηνοθέτιδα αντιπαραβάλλει σ' αυτό με σπαραχτικές εικόνες, τα βιώματα των παιδιών σε περιοχές που έχουν ήττησε, στα χαλάσματα του Γκρόσνου και στις στέπες της Ινγκουστίτιας...

Μία ολόκληρη ενότητα που απασχόλησε το Φεστιβάλ αφορούσε το Ολοκαύτωμα. Ξεχωρίζουμε τη «φαιάσιού» του Joe Berlinger που διαπραγματεύεται το θέμα της ευγνωμικής των ναζί και της επιστημονικής έρευνας που διενεργήθηκε στους εγκεφάλους των απόκληρων (παιδιά με πνευματική κινητική αναπηρία, ψυχική ασθένεια, γενετικά σύνδρομα ή απλά παιδιά του δρόμου). Με αφορμή τη συμβολική ταφή -από την Αυστριακή κυβέρνηση- 700 εγκεφάλων που ανεβρέθηκαν σε βάζα στα υπόγεια νοσοκομείου της Βιέννης το 1998, αποκαλύπτεται με ανατριχιαστικό τρόπο όχι μόνο η συστηματική θανάτωση αδυνά-

των χάριν της ιατρικής πρόδου, αλλά και το καλά κρυμμένο μυστικό αυτής της χώρας... Ουδέποτε έλαβε μέρος η περιβόλητη αποναζιστικοποίηση μετά την Πτώση και ο κύριος υπαίτιος αυτού του εγκλήματος, Dr Gross, επιτέλεσε συνεργάτης του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τα επόμενα 40 χρόνια, εμπειρογνώμων στα αυστριακά δικαστήρια, που έκρινε σε 12.000 υποθέσεις το ακαταλόγιστο ή μη των κατηγορουμένων. Ο «γιατρός» αυτός τιμήθηκε με το παράσημο του Σταυρού των Επιστημών, ίδρυσε το Ιδρυματαρχείο της εγκεφαλικών δυσπλασιών κι εξακολούθησε στα 90 του να λαμβάνει σύνταξη από το κράτος. Το μεγαλύτερο όμως σκάνδαλο -πέραν αυτής καθαυτής της βαρβαρότητας- είναι ότι η παγκόσμια ιατρική κοινότητα βάσισε τη γνώση της πάνω σ' αυτά ακριβώς σκάνδαλο -πέραν αυτής καθαυτής της βαρβαρότητας- εί

Ντόπια ευρωπαϊκά!

Τη στιγμή που έκλεισε η ύλη της εφημερίδας δεν είχαν ανακοινωθεί οι αποφάσεις που θα έπαιρνε το 29ο συνέδριο της ΟΥΕΦΑ, το οποίο ολοκληρώθηκε την περασμένη Πέμπτη στο Ταύλι της Εσθονίας. Το σημαντικότερο θέμα που απασχόλησε τους εκπρόσωπους των ποδοσφαιρικών ομοσπονδιών της Ευρώπης ήταν η ενίσχυση των εγχώριων ποδοσφαιρικών διοργανώσεων και των Εθνικών ομάδων. Το σχέδιο για την υποχρεωτική συμμετοχή των homegrown players (γηγενείς ποδοσφαιρικά παίχτες) στο ρόστερ των ομάδων αναμενόταν να υιοθετηθεί, παρά τις έντονες διαφωνίες των ισχυρών ομοσπονδιών.

Με τον όρο «γηγενής ποδοσφαιρικά» η ΟΥΕΦΑ αναφέρεται σε ποδοσφαιριστές που είναι κάτω των 21 ετών και ανήκουν στο έμψυχο δυναμικό της ομάδας τους για τουλάχιστον 3 χρόνια, ανεξάρτητα της εθνικότητάς τους (για παράδειγμα, ο Καστρίγιο του Ολυμπιακού θεωρείται γηγενής ποδοσφαιρικά παίχτης). Σύμφωνα με την αρχική πρόταση που έχει τεθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, το έμψυχο υλικό των ομάδων, το οποίο θα δηλώνετε στην ΟΥΕΦΑ στην αρχή της αγωνιστικής περιόδου, δεν θα μπορεί να υπερβαίνει τους 25 ποδοσφαιριστές και από αυτούς τουλάχιστον 4 παίχτες θα πρέπει να είναι γηγενείς ποδοσφαιρικά, με προοπτική να αυξηθούν σε 6 ή και σε 8 μέχρι το 2008. Από τους 4 παίχτες οι 2 πρέπει να ανήκουν υποχρεωτικά στο έμψυχο υλικό της ομάδας και οι άλλοι δύο μπορεί και να πρέρχονται από άλλη ομάδα που ανήκει στην ίδια εθνική ομοσπονδία (μπορεί συνεπώς ο Παναθηναϊκός να έχει 2 παίχτες από τις δικές του ακαδημίες και να πάρει τους άλλους 2 από μια άλλη ελληνική ομάδα).

Η πρόταση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΟΥΕΦΑ έχει δύο βασικούς στόχους. Πρώτος είναι να τονώθει η ευρωπαϊκή ποδοσφαιρική «παραγωγική διαδικασία», η οποία σύμφωνα με τις σχετικές μελέτες βρίσκεται σε σημαντική πτώση. Οι οικονομικά ισχυροί ευρωπαϊκοί σύλλογοι προτιμούν να «αγοράζουν» τα ποδοσφαιρικά ταλέντα από τα να τα «παράγουν» και αυτό, σε συνδυασμό με τη «μαζική εισαγωγή παίχτων από τη Λατινική Αμερική και την Αφρική, έχει δώσει ένα συντριπτικό χτύπημα στην ευρωπαϊκή παραγωγή ποδοσφαιρικών ταλέ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ντων.

Είχαμε γράψει σε παλιότερο σημεί-

ωμα, ότι στην Ευρώπη ή για να είμαστε περισσότερο αικριβείς στα πρωταθλήματα χωρών όπως η Ισπανία, η Ιταλία, η Γερμανία, παίζεται το καλύτερο ποδόσφαιρο πραγκόσμια. Το ποδόσφαιρικό θέμα που προσφέρουν οι ομάδες που αγωνίζονται στα πρωταθλήματα αυτά είναι υψηλού επιπέδου και καθηλώνει όσους το παρακολουθούν. Αν δούμε όμως τα ρόστερ των ομάδων, θα διαπιστώσουμε ότι η «ποιοτική υπεροχή» τους δεν οφείλεται στους ευρωπαίους ποδοσφαιριστές αλλά κατά κύριο λόγο στους λατινοαμερικάνους και δευτερεύοντας σε παίχτες από την Αφρική. Αυτό βέβαια είναι απολύτως φυσιολογικό, αφού πλέον το ποδόσφαιρο είναι επαγγελματικό και επενδύονται σε αυτό τεράστια κεφάλαια. Οπως συμβαίνει και με τις άλλες οικονομικές δραστηριότητες, στις οποίες οι ευρωπαίοι καπιταλιστές από τη μια καταληστεύουν τις πρώτες ύλες και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των τρίτων χωρών και από την άλλη αδιαφορούν για την εξαθλίωση της δικής τους εργατικής τάξης, έτσι και στο ποδόσφαιρο, οι οικονομικά ισχυροί ευρωπαϊκοί σύλλογοι χρησιμοποιούν τα ποδοσφαιρικά ταλέντα από τις τρίτες χώρες προκειμένου να βελτιώσουν ποιοτικά το θέμα που προσφέρουν στους πελάτες τους, αδιαφορώντας ταυτόχρονα για την συνεχή υποβάθμιση της ευρωπαϊκής ποδοσφαιρικής παραγωγικής διαδικασίας.

Δεύτερος στόχος είναι η αντιμετώπιση της νέας κατάστασης που διαμορφώνεται από την πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, οι ποδοσφαιριστές που προέρχονται από ευρωπαϊκές χώρες που έχουν συνάψει συμφωνία με την Ε.Ε., σχετικά με την διακίνηση των εργαζομένων (π.χ. Ρωσία), έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους κοινοτικούς παίχτες, όσον αφορά τους όρους, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να είναι πρακτικά ανενεργός ο περιορισμός που έχει θεσπίσει η ΟΥΕΦΑ για τον οριθμό των μη κοινοτικών παίχτων στο ρόστερ μιας ομάδας.

Οπως εύκολα γίνεται κατανοητό, η ΟΥΕΦΑ δίνει μια μάχη οπισθοφυλακών προκειμένου να περιορίσει τη ζημιά που

■ ΧΟΥΑΝ ΠΑΜΠΛΟ ΡΕΜΠΕΛΑ, ΠΑΜΠΛΟ ΣΤΟΛ

Whisky

Η καλύτερη ταινία της εβδομάδας έρχεται από την Ουρουγουάη. Ο δύο σκηνοθέτες μέσα από την ιστορία ενός καλτοβιοτέχνη που ζητά από την μεσηλικα υπάλληλο του να παραστήσει τη γυναίκα του, δύσκολο φίλος της μοναξιάς, την εγκατάλειψη, τη ρουτίνα, την ελπίδα.

Μ' ένα μινιμαλιστικό στυλ, λιτότητα στην έκφραση και οικονομία στο λόγο, αφήνουν τον φρακό να καταγράψει βλέμματα, αντικέίμενα και σιωπές, με αποτέλεσμα μια ταινία με μηδαμινή δράση, που, όμως, καταφέρνει να καθηλώσει το θεατή, να κινητοποιεί τη σκέψη και να συνεγέρει την ψυχή σου.

■ TZIANI ΑΜΕΛΙΟ

Τα κλειδιά του σπιτιού

Ο πλέον αξιόλογος, σύγχρονος ιταλός σκηνοθέτης («L'America», «Κλέφτες παίδων») παρουσιάζει εδώ τη συγκινητική ιστορία της σχέσης ενός νεαρού πατέρα με τον ανάπτυρο γιο του, που έχει μεγαλώσει σε άλλη οικογένεια και που τον συναντά πρώτη φορά όταν εκείνος βρίσκεται ήδη στα πρόθυρα της εφεβείας. Ο πατέρας κατακλύζεται από τη συναίσθηση των δυσκολιών και των ευθυνών που αναλαμβάνει, παράλληλα με τις τύφεις και τις ενοχές για την ως τα τώρα στάση του.

Την ίδια στιγμή αναπτύσσεται ανάμεσα στους δύο τρυφερότητα και αγάπη.

Αξιοσημείωτες ερμηνείες και ψυχή σε μια ταινία που έχει κάτι να πει.

■ KEBIN ΣΠΕΙΣΙ

Πέρα από τη Θάλασσα

Σκηνοθεσία, σενάριο, ερμηνεία, αυτή η ταινία είναι στην κυριολεξία όπε man's show. Τώρα γιατί ο Κέβιν Σπέισι κατανέλωσε τόσες δυνάμεις επιτέλγοντας να μεταφέρει στην οθόνη τη ζωή του, μάλλον άγνωστου, τραγουδιστή και ηθοποιού Μπόμπι Ντάριν, αυτό είναι απορίας άξιο. Οπως είναι απίστευτο το πώς κατάφερε να προσδώσει ενδιαφέρον σ' αυτήν την όχι και ιδιάτερη προσωπικότητα. Πάντως, ο θεατής, σχεδόν μένει άφωνος μπροστά στο ερμηνευτικό, χορευτικό και φωνητικό ταλέντο που ξεδιπλώνει ο Κέβιν Σπέισι, ενσαρκώντας τον Μπόμπι Ντάριν, ο οποίος δέσμιος μιας σπάνιας καρδιοπάθειας πέθανε σε ηλικία 37 ετών χάρις στο πείσμα του για ζωή και παρά τις προβλέψεις των γιατρών, που πρόβλεπαν ότι δεν θα επιβίωνε πέρα από τα 12 χρόνια.

Η προσπάθεια του Κ. Σπέισι υπήρξε εξαιρετική σε κάθε επίπεδο, όμως ποιος πάει να δει μια αδιάφορη ταινία που διασώζεται μόνο χάρη στον πολυτάλαντο πρωταγωνιστή της;

Ελένη Σταματίου

■ **Καταγγελία της Ομάδας Μεταναστών και Προσφύγων**

Εξαφανίστηκαν τέσσερις μετανάστες

Την εξαφάνιση τεσσάρων μεταναστών, η τύχη των οποίων αγνοείται, καταγγέλλει η «Ομάδα Μεταναστών και Προσφύγων» (Θεσσαλονίκη). Οι Metin Korkmaz, Zeynel Sahaci, Mehmet Naz και Enver Akbas πέρασαν τα ελληνικά σύνορα κοντά στην Αλεξανδρούπολη και έκτοτε αγνοείται η τύχη τους. Όλοι

είχαν επικοινωνία με τις οικογένειές τους και ένας με τον αδελφό του που διαμένει στην Ελλάδα και τους διαβεβαίωσαν ότι είναι καλά. Εκτοτε χάθηκε κάθε επικοινωνία.

Το ελληνικό κράτος δηλώνει άγνοια για την ύπαρξή τους. Δεν μπορεί, όμως, τέσσερις άνθρωποι, που πέρασαν στην Ελλάδα, να έχουν εξαφανιστεί.

Τί συνέβη, λοιπόν; Τους συνέλαβαν και τους απέλασαν στα μουλωχτά; Αν είχε συμβεί αυτό, θα είχαν επικοινωνήσει και πάλι με τις οικογένειές τους. Τους συνέλαβαν και τους κρατούν σε κάποιο από τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης με σκοπό να τους απελάσουν; Ή μήπως κάποιοι «Ελληναράδες» των συ-

νοριακών αποσπασμάτων έκαναν σκοτοβολή στα κορμιά τους;

Αναζητούνται απαντήσεις από την κυβέρνηση. Το προγόνυμενο με τους 106 πρόσφυγες των Χανίων μας κάνει να αμφιβάλλουμε για την άγνοια που δηλώνουν οι ελληνικές αρχές.

■ **Νέο μεταναστευτικό νομοσχέδιο**

Στην ίδια ξενοφοβική ρότα

Κάλεσαν τους δημοσιογράφους οι Παυλόπουλος και Βουλγαράκης, για να τους παρουσιάσουν το νέο μεταναστευτικό νομοσχέδιο, αλλά κείμενο νομοσχέδιου δεν έδωσαν. Ο Παυλόπουλος επιστράτευσε, πριν καν ρωτηθεί, τη δικαιολογία ότι περιμένει μια έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου για τη διαπάνη που απαιτείται και μετά θα δώσει το νομοσχέδιο. Στη συνέχεια, όμως, όταν του τέθηκαν συγκειριμένα ερωτήματα για τη διαδικασία νομιμοποίησης, απάντησε ότι αυτά είναι ακόμα υπό επεξεργασία. Γι' αυτό το λόγο δεν έδωσε το νομοσχέδιο. Γιατί κάποια ουσιαστικά στοιχεία ακόμα τα συζητούν και δεν έχουν καταλήξει στις τελικές ρυθμίσεις. Πώς να σχολιάσεις, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που δεν το έχεις μελετήσει; Αρκούμενος στις παπαριές που λέξεις ένας υπουργός και μάλιστα ένας Παυλόπουλος, που η γλώσσα του πάει ροδάνι και έχει αναγάγει το ψέμα σε επιστήμη;

Από τα όσα είπε κυρίως ο Παυλόπουλος (ο Βουλγαράκης κράτησε αποστάσεις και παρέπεμψε στο μέλλον τις απαντήσεις σε ουσιαστικά ερωτήματα) το

νέο νομοσχέδιο δεν αλλάζει σε τίποτα την ουσία της πολιτικής που εφαρμόζει το ελληνικό κράτος έναντι των μεταναστών. Απλά, κωδικοποιεί κάποιες από τις υπάρχουσες διοικήσεις, απλοποιεί κάποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες, προς διευκόλυνση των κρατικών αρχών και όχι των μεταναστών, και εκσυγχρονιστεί και θα καθιερωθεί ενιαίος αριθμός μητρώου, για να δυσκολέψει η έκδοση τηλαστών χαρτιών και να μπορούν να κάνουν ευκολότερα τη δουλειά τους οι μπάτσοι. Οσο για εκείνους που θα ζητήσουν άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας, θα πρέπει να δώσουν και εξετάσεις στην ελληνική γλώσσα και πολιτισμό, ενώ θα εξεταστεί και το ήθος τους!

Κατά τα άλλα, οι μετανάστες αντιμετωπίζονται όπως και έως τώρα. Ως παρείσακτοι διούλοι, για τους οποίους δεν είναι αρκετή η υπερεκμετάλλευση των κάθε ειδούς αφεντικών, μεγάλων και μικρών, αλλά πρέπει να αποτελούν αντικείμενα εκμετάλλευσης και από το κράτος

τος (τα παράβολα-κεφαλικός φόρος θα παραμείνουν στα ίδια επίπεδα). Και βέβαια, να ζουν συνεχώς υπό την απειλή της απέλασης. Το φακέλωμα θα εκσυγχρονιστεί και θα καθιερωθεί ενιαίος αριθμός μητρώου, για να δυσκολέψει η έκδοση τηλαστών χαρτιών και να μπορούν να κάνουν ευκολότερα τη δουλειά τους οι μπάτσοι. Οσο για εκείνους που θα ζητήσουν δεν είναι υπέρ των εποικοδομητικών και ρεαλιστικών προτάσεων; Απλώς, ο Χρηστάρας έχει ξεφύγει λίγο παραπάνω. Θέλει μεγαλύτερο κομμάτι εξουσίας και πλούτου. Ιδεολογικά και πολιτικά μαζί τους είναι.

Οπως ανακοίνωσε ο Παυλόπουλος, θα δοθεί μια τελευταία ευκαιρία νομιμοποίησης σε όσους παραμένουν χωρίς χαρτιά. Την ίδια στιγμή, όμως, είπε πως αυτό δεν αφορά τους λαθρομετανάστες. Τότε ποιους αφορά; Αυτό θα το μάθουμε όταν δημοσιευτεί το νομοσχέδιο. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί από τώρα, όμως, είναι πως θα έχουμε μια αικόνα επιχείρηση συλλογής χρημάτων από το κράτος και τα ασφαλιστικά ταμεία, καθώς όσοι θέλουν να αποκτήσουν χαρτιά θα τρέξουν να αγοράσουν ένσημα όσο-όσο.

■ **Παρασκευή και Σάββατο 10-11 Ιούνη**

Κόντρες στο Πολυτεχνείο

Ο κύβος ερρίφθη. Την Παρασκευή και το Σάββατο, 10-11 Ιούνη, θα οργανωθούν οι φετινές Κόντρες. Το πολιτικό-πολιτιστικό διήμερο, που ξεκίνησε δειλά και κάπως αυθόρυμη πριν από δύο χρόνια και πλέον τείνει να γίνει... θεσμός.

Ηδη έχει αποφασιστεί το γενικό πλαίσιο και η οργανωτική επιπροπή εργάζεται πάνω στις λεπτομέρειες. Η πρώτη μέρα θα είναι αφιερωμένη σε μια αναδρομή του εργαποκού κινήματος στα χρόνια της μεταπολιτευσης, υπό το φως των σημερινών δεδομένων. Η δεύτερη μέρα θα είναι αφιερωμένη στους πολέμους της παγκοσμιοποίησης και στο φωτεινό παράδειγμα της Αντίστασης στο Ιράκ.

Μέχρι τις 3 τα ξημερώματα έμειναν στη «σκηνή» της «Κόντρας» οι «Υπεραστικοί» το περασμένο Σαββατούριαδο. Ευχαριστούμε τον Κωνστάντινο Καραϊσκάκη και τον Πάρι (και τον Βασιλείη που έχουμε ιδρύσαντας για να φτιάξει τον ίχο) για την όμορφη βραδυά του που χάρισαν σε όλους και ανονεώνουμε το ραντεβού για μια άλλη βραδυά. Μετά το άγιον Πάσχα θα έχουμε και άλλες ενδιαφέρουσες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

◆ **Υπάρχει καλύτερη Ελλάδα και τη θελουμε - Νέα Δημοκρατία-Νέο Ξεκίνημα**

Αφιερωμένο εξαιρετικά στον ένα χρόνο κυβέρνησης των σεμνών και ταπεινών. Τα σχόλια και τα υπόλοιπα δικά σας.

◆ **Υπουργείο Ανεργίας, Ακριβείας και Φτώχειας (ΓΣΕΕ)**

Ε, αφού είναι άνεργα και φτωχά τα παιδιά, αφού έχουν να αντιμετωπίσουν τόση ακρίβεια, ας βάλουν ξανά το χέρι στην τσέπη, οι μόνοι προνομιούχοι αυτής της κοινωνίας, οι αμοιβόμενοι από 1200 ευρώ και πάνω, σύμφωνα με τη νέα παρέμβαση του γίγαντα Πολυζωγόπουλου. Γράφτηκαν και ειπώθηκαν πολλά για τον γίγαντα Χρηστάρα. Μπορεί να πει κανείς ότι και λίγα ήταν. Υπάρχει όμως μια απορία. Η συντριπτική πλειοψηφία από αυτούς που του τα χωσταν δεν είναι υπέρ των εποικοδομητικών και ρεαλιστικών προτάσεων; Απλώς, ο Χρηστάρας έχει ξεφύγει λίγο παραπάνω. Θέλει μεγαλύτερο κομμάτι εξουσίας και πλούτου. Ιδεολογικά και πολιτικά μαζί τους είναι.

◆ **Οχι στην ασυδοσία των πολυκαταστημάτων (Ενωση ΕΒΕ Αγάλματος)**

Να και η ταξική πλευρά του κινήματος. Το περιβόλητο μέτωπο του ΚΚΕ. Οχι στην ασυδοσία των πολυκαταστημάτων, διαδηλώνουν οι σύντροφοι μικροϊδιοκτήτες. Και εμείς κατά της ασυδοσίας -και όχι μόνο- είμαστε. Άλλα αυτή υπάρχει μόνο στα πολυκαταστήματα; Πηγάζει μόνο από αυτά; Αναπτύσσεται μόνο σ' αυτά; Εδώ δεν πρόκειται για υποκρισία. Πρόκειται για συγκάλυψη της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Σιγά το πρόβλημα. Χωρίς τη συμμοχία των εργατών και των μικροεκμετάλλευτών τους -ακόμα και αυτών που τους ολλάζουν τα φώτα- δεν πρόκειται όχι μόνο να μη περάσει το νέο ωράριο, αλλά δεν πρόκειται ποτέ να πέσει ο καπιταλισμός. Γι' αυτό στις 18 Απριλίου οι σύμμαχοι κατέβηκαν μαζί σε κινητοποίηση. Που μπορεί να μην είχε τόσο μεγάλη αποτελεσματικότητα από πλευράς κινητοποίησης, είχε όμως μεγάλη συμβολή στο μέτωπο που μάχεται τον καπιταλισμό. Ελπίζουμε αυτό να εκφραστεί στις δημοτικές εκλογές που είναι σ' ενάμιση χρόνο.

◆ **Εμποροϋπάλληλοι ψηφίζουμε. Ολοι στο σωματείο μας. Με ισχυρό σωματείο δυναμώνουμε την πάλη μας ενάντια: στην απελευθέρωση του ωραρίου - στην κατάργηση της Κυριακής αργίας. 14-15-16-17-18-19-20 Απρίλη 2005 (Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων)**

Εκτός βέβαια από τις δημοτικές εκλογές είναι και οι ταξικές εκλογές. Εφτά μέρες, παρακαλώ, αν δεν πήραν παράταση. Εφτά μέρες πανδαισίας μέσα στη ζούγκλα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Παράδεισος.

◆ **Η καλύτερη επένδυση είναι σε αμοιβαία συναισθήματα (Citibank)**

Μετά πως να μην πιάσουν το μήνυμα τα καπιταλιστικά λαμόγια; Υπάρχει καλύτερο

Ουπουργός Εργασίας Π. Παναγιωτόπουλος και μετά την υπουργοποίησή του (για μεγάλο διάστημα μάλιστα) κατηγορούσε τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ότι σκοπίμως είχαν βάλει τέτοια εισοδηματικά κριτήρια-προϋποθέσεις για την καταβολή όλου ή μέρους του ΕΚΑΣ ώστε να αποκλείουν τη συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων. Διατεινόταν, μάλιστα, ότι αυτός θα άρει αυτή την αδικία, βάζοντας περισσότερα εισοδηματικά κλιμάκια, με σκοπό να παίρνουν το ΕΚΑΣ περισσότεροι συνταξιούχοι. Δεν διεκρίνιζε, όμως, αν οι συνταξιούχοι αυτοί θα παίρνουν ολόκληρο ή μέρος του ΕΚΑΣ.

Στις 4 Μάρτη του 2005 δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της κυβέρνησης η υπουργική απόφαση του Παναγιωτόπουλου για το ΕΚΑΣ. Παρά τις δεσμεύσεις του ότι θα αυξήσει τα κλιμάκια, κινήθηκε στη λογική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να αποκλείεται και το 2005 η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων του

Δεύτερο, όσοι έχουν ετήσιο εισόδημα από 6215,13 ευρώ (μηνιαίο 444) μέχρι 6458,88 ευρώ (μηνιαίο 461,35) παίρνουν ΕΚΑΣ 112,25 ευρώ το μήνα.

Τρίτο, όσοι έχουν ετήσιο εισόδημα από 6458,88 ευρώ (μηνιαίο 461,35) μέχρι 6621,33 ευρώ (μηνιαίο 472,9) παίρνουν ΕΚΑΣ 74,84 ευρώ το μήνα.

Τέταρτο, όσοι έχουν ετήσιο εισόδημα από 6621,34 ευρώ (μηνιαίο 462,9) μέχρι 6824,45 ευρώ (μηνιαίο 487,46) παίρνουν ΕΚΑΣ 37,42 ευρώ το μήνα.

Πέμπτο, όσοι έχουν ετήσιο εισόδημα πάνω από 6824,45 ευρώ (μηνιαίο 487,46) δεν παίρνουν καθόλου ΕΚΑΣ.

Εκτο, όσοι έχουν συνολικό ατομικό εισόδημα από συντάξεις και άλλες πηγές μεγαλύτερο από 7961,87 ευρώ το χρόνο δεν παίρνουν ΕΚΑΣ.

Τέλος, όσοι έχουν συνολικό οικογενειακό εισόδημα από συντάξεις και άλλες πηγές πάνω από 12389,65 ευρώ το χρόνο δεν παίρνουν ΕΚΑΣ.

Την 1η Γενάρη του 2003 η κα-

ευρώ, χωρίς ν' αλλάξουν τ' άλλα δύο εισοδηματικά όρια. Σ' αυτή την περίπτωση, οι συνταξιούχοι του παραδείγματος, που δεν έχουν άλλα εισοδήματα, θα έπαιρναν 74,84 ευρώ έκαστος το μήνα. Να σημειώσουμε ότι αυτό συνέβαινε ολες τις προηγούμενες χρονιές. Με μόνη τη διαφορά ότι ο Παναγιωτόπουλος και η κυβέρνησή του είχαν υποσχεθεί ότι «θα άρουν πολλές από τις αδικίες» του ΕΚΑΣ, που είχαν ρυθμιστεί από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Δεύτερη περίπτωση. Ζευγάρι συνταξιούχων που ο ένας δεν παίρνει σύνταξην και δεν έχει εισόδημα από άλλες πηγές. Σ' αυτή την περίπτωση, ο συνταξιούχος παίρνει με τη σύνταξην ένα μηνιαίο επίδομα ύψους 29,41 ευρώ. Το συνολικό ετήσιο καθαρό φορολογητέο εισόδημά του από συντάξεις και επιδόματα το 2003 ήταν 6864,44 ευρώ, ποσό που είναι μεγαλύτερο κατά 40 ευρώ από το όριο των 6824,45 πάνω από το οποίο το επίδομα του ΕΚΑΣ είναι μηδενικό.

ο Παναγιωτόπουλος. Οσοι από τους μονοσυνταξιούχους έχουν έστω μια γκαροτονιέρα που τη νοικιάζουν και παίρνουν περισσότερα από 123,7 ευρώ το μήνα ως ενοικίο χάνουν και το επιδόμα των 74,84 το μήνα, γιατί το συνολικό φορολογητέο εισόδημά τους από συντάξεις και άλλες πηγές ξεπερνάει το δεύτερο εισοδηματικό όριο των 7961,87 ευρώ.

Το ΕΚΑΣ, λοιπόν, είναι μεγάλη απάτη από τη στιγμή που αποκλείεται η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων που παίρνουν την κατώτερη σύνταξην του ΙΚΑ και του ΙΚΑ-TEAM. Κλείνουμε υπενθυμίζοντας τη σκοτιμότητα που υπαγόρευσε τη θέσπιση του ΕΚΑΣ.

Με τον αντιασφαλιστικό νόμο 1902/1990 (παρ. 2 του άρθρου 3), που είχε ψηφίσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη το Σεπτέμβρη του 1990, άλλαξε ριζικά ο τρόπος υπολογισμού της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ από την 1η Γενάρη του 1991. Μέχρι τότε, η κατώτερη

Απάτη το ΕΚΑΣ

ΙΚΑ από το ΕΚΑΣ. Για να κριθεί αν ένας συνταξιούχος δικαιούται όλο ή μέρος του ΕΚΑΣ, συγκίνονται τα εισοδηματικά κριτήρια-όρια (συνολικό ατομικό εισόδημα από συντάξεις και επιδόματα, συνολικό εισόδημα από συντάξεις και άλλες πηγές και συνολικό οικογενειακό εισόδημα) που τίθενται κάθε χρόνο στην αρχή της χρονιάς, με τα εισόδηματα που απέκτησε ο συνταξιούχος και η οικογένειά του το 2003 και δηλώθηκαν το 2004 στη φορολογική του δήλωση. Από τη στιγμή που ο εκάστοτε υπουργός Εργασίας έχει την εικόνα με τα εισόδηματα του συνταξιούχου στήνει έτσι τα εισοδηματικά κριτήρια-όρια ώστε να αποκλείεται η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων του ΙΚΑ.

Για το 2005 ο Παναγιωτόπουλος έβαλε τα παρακάτω όρια:

Πρώτο, όσοι συνταξιούχοι έχουν ετήσιο καθαρό εισόδημα (δηλαδή μετά την αφαίρεση των κρατήσεων που γίνονται στις συντάξεις για τον κλάδο υγείας και το ΛΑΦΚΑ) 6215,13 ευρώ ή μηνιαίο 444 ευρώ παίρνουν ολόκληρο το ΕΚΑΣ, που ανέρχεται σε 149,67 ευρώ το μήνα.

τώτερη σύνταξην του ΙΚΑ ήταν 392,16 ευρώ, η κατώτερη του ΙΚΑ-TEAM ήταν 97,96 ευρώ και το οικογενειακό επίδομα (που χορηγείται στη περίπτωση που η σύζυγος ή ο σύζυγος δεν παίρνουν σύνταξην ή μισθό ή δεν έχουν εισόδημα από άλλες πηγές) ήταν 29,41 ευρώ το μήνα.

Το 2003 το συνολικό εισόδημα, προ των κρατήσεων, ενός συνταξιούχου που παίρνει την κατώτερη του ΙΚΑ και την κατώτερη του ΙΚΑ-TEAM ήταν 7273,42 ευρώ, ενώ το καθαρό φορολογητέο, μετά την αφαίρεση των κρατήσεων για κλάδο υγείας και ΛΑΦΚΑ (που ήταν 6%) ήταν 6477,40 ευρώ (μηνιαίο 462,7 ευρώ). Ας εξετάσουμε, λοιπόν, μερικές περιπτώσεις συνταξιούχων:

Πρώτη περίπτωση. Ζευγάρι συνταξιούχων του ΙΚΑ που και οι δύο παίρνουν την κατώτερη του ΙΚΑ και του ΙΚΑ-TEAM. Το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο εισόδημα από συντάξεις το 2003 ήταν 6477,40 ευρώ. Ο συνταξιούχος αυτός δικαιούται το προτελευταίο κλιμάκιο του ΕΚΑΣ, που είναι 74,64 ευρώ το μήνα. Παρατηρούμε ότι για 18,52 ευρώ χάνει το προηγούμενο κλιμάκιο που είναι 112,25 ευρώ. Δεν χωράει ομφιβολία ότι και εδώ έβαλε το χεράκι του

Προσέξτε λίγο τη μεθόδευση των υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Εργασίας, που έγινε φυσικά ύστερα από υπόδειξη του υπουργού. Εβαλον το όριο του ετήσιου φορολογητέου εισόδηματος από συντάξεις και επιδόματα μικρότερο κατά 40 ευρώ για να αποκλείσουν αυτή την κατηγορία των συνταξιούχων. Εχουμε, λοιπόν, το δικαίωμα να υποστηρίξουμε ότι αυτή η κατηγορία των συνταξιούχων πρέπει να είναι δεκάδες χιλιάδες. Πιθανολογούμε, γιατί μέχρι σήμερα το υπουργείο Εργασίας δεν έδωσε στατιστικά στοιχεία για τους δικαιούχους του ΕΚΑΣ ανά κατηγορία. Η κατηγορία αυτή των συνταξιούχων χάνει τη μείωνται. Η μείωση αυτή την 1η Γενάρη του 2003 ανήλθε σε 72 ευρώ το μήνα. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, από τον Οκτώβρη του 1993, από τη μια αρνούντων να ικανοποιήσουν το δίκαιο αίτημα των συνταξιούχων οργανώσων να καταργήσουν τη διάταξη αυτή που πετύχοβε την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ και από την άλλη καθέρωσαν από τον Ιούλη του 1996 το περιβόλτο ΕΚΑΣ (Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης) που, όπως αναφέραμε, το παίρνει μια μειοψηφία των συνταξιούχων του ΙΚΑ.

Τρίτη περίπτωση είναι αυτή του μονοσυνταξιούχου. Σ' αυτή την περίπτωση, το συνολικό καθαρό φορολογητέο εισόδημα από συντάξεις το 2003 ήταν 6477,40 ευρώ. Ο συνταξιούχος αυτός δικαιούται το προτελευταίο κλιμάκιο του ΕΚΑΣ, που είναι 74,64 ευρώ το μήνα. Παρατηρούμε ότι για 18,52 ευρώ χάνει το προηγούμενο κλιμάκιο που είναι 112,25 ευρώ. Δεν χωράει ομφιβολία ότι και εδώ έβαλε το χεράκι του

Το αίτημα, λοιπόν, είναι ένα: Να καταργηθεί η διάταξη του αντιασφαλιστικού νόμου 1902/1990 και η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ να ανέρχεται στα 20 μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ. Και βέβαια, να επιστραφούν, έντοκα, στους συνταξιούχους του ΙΚΑ τα κλεμένα από την 1η Γενάρη του 1991.

Ποιο τεκμήριο;

Το κείμενο της έφεσης του εισαγγελέα Πατσού, με την οποία ζητά να ξαναδικαστούν οι Χρ. Τσιγαρίδας, Κ. Αγαπίου, Α. Κανάς και Ειρ. Αθανασάκης στον ΕΛΑ (το έκτακτο τρομοδικό που τους δίκασε έκρινε κατά πλειοψηφία ότι το εν λόγω αδίκημα έχει παραγραφεί, επειδή ο ΕΛΑ διαλύθηκε το 1995, όταν δεν υπήρχε ο τρομονόμος) διαβαζόταν κάποια στιγμή στο δικαστήριο του Κορυδαλλού, με το γνωστό βαριεστημένο και βιαστικό τρόπο που διαβάζονται τέτοια κείμενα από τους δικαστές.

Μόλις τέλειωσε η ανάγνωση και ενώ κανείς από τους ακροατές δεν παρακολουθούσε, ζήτησε το λόγο ο Χρ. Τσιγαρίδας. Αμέσως, δυο δικαστές άρχισαν να χαμογελούν με νόημα. Χαμογελάτε -είπε ο Τσιγαρίδας- γιατί καταλάβατε για τι πράγμα θέλω να μιλήσω. Μπήκε στην ουσία και καταλάβαμε και μεις τί πάντα αυτό που είχε προκαλέσει την οργή του.

Ο εισαγγελέας Πατσούς ανέφερε ως επιχείρημα της έφεσης που άσκησε στην αθωατική απόφαση το ότι οι κατηγορούμενοι δεν κατάφεραν να